بسم الله الرحمن الرحیم

Ketabton.com

ketabton.com - The Digital Library

د لنډو کیسو ټولګه

ګرمه ګلۍ

لیک
زړګی علیخیل

سباوون پښتو ادبي ټولنه کوټه

ketabton.com - The Digital Library

د کتاب چاري د لیکوال په حق کي خوندي دي

- کتاب :: ګرمه ګلۍ
- لیک :: زړګی علیخېل
- کمپوز :: زړګی علیخېل
- اي مېل :: alikhailnajeeb@gmail.com
- موبائل نمبر :: 03023823974
- پوښتنې :: العکراش کمپیوټر ګرافکس
- تعداد :: 500
- له خوا :: سباوون پښتو ادبي ټولنه کوټه
- پبلشر :: ګوارخ پبلي کېشن جناح روډ کوټه
- چاپ کال :: 2019ع
- بیه :: 150

د موندلو درک : السراج بک سینټر جناح سینټر جناح روډ کوټه

کتاب پلورنځی، ریګل پلازه دکان نمبر ۷ جناح روډ کوټه

ال جان پبلشرز شېراني مارکېټ عبدالستار روډ کوټه

تکتو کتاب کور کاسي روډ کوټه

اباسین کتابونه پلورنځی، مین قصبه کالوني سټاپ اورنګي ټاؤن، نزد قلندري هوټل کراچي

پښتو اکېډمی بک شاپ، پېښور یونیورسټۍ پېښور

ketabton.com - The Digital Library

ټرون

زما د ټولو خواخوږو

یارانو

په نوم چې زما د غم او ښادۍ ملګري دي

زرکی علیخیل

ketabton.com - The Digital Library

ډالۍ

د

سعادت حسن منټو

وسپېڅلي روح ته

چي قلم ئي رښتيا او بربنډ ليکل

زړګی عليخېل

ketabton.com - The Digital Library

لړ

د زړګي عليخېل..... ماښام خټک 7

مينه او منـنـه 16

(1) ګـرمه ګـلۍ 19

(2) وړونـد 24

(3) دنـده 28

(4) خط 38

(5) چـمچه 49

(6) ګـمان 54

(7) لاحـاصل بشر 56

(8) لوبـته 62

(9) نخښه 72

(10)ويـلن 75

ketabton.com - The Digital Library

دزړګي علیخېل د افسانو جنسي حسیات

جنس پخپله یوه لویه موضوع ده او بیا که په نړیواله کچه په عمومي توګه او په ادب کې په خصوصي توګه او بیا په ادب کې هم په افسانه کې خاص الخاص توګه یوه لویه موضوع په هر دور کې پاتې شوې ده. چونکې د دې موضوع د ژوند سره ډېر انتهائي نازک تعلق دی، ولې چې د دې موضوع په اړوند موږ په یو خاص ټولنیز نظام کې د استوګني له سببه خپل اصل هم لا دریافت کولای شو او دغه رنګه د دې په وسیله د خپل ټولنیز تشخص د پېژندلو او پوهېدلو کومک هم ترلاسه کېدی شي، خو د ټولو نه اول دا خبره ضروري ګڼم چې اول جنس باندې خبره او شي چې جنس دی څۀ شی؟ جنس څۀ ته وائي؟ افسانه او جنسي کلچر څۀ شی دی؟ د جنسي افسانو موضوعات، جنسي رجحانات او روئې، جنسي انحرافات او د داسي افسانو په راتلونکي د اغېز په باب هم خبره او شي چې په دې کتاب کې په افسانو کې موجود جنس، جنسي مسائل او په نفسیاتو د پوهي کومک نۀ یوازې ترلاسه شي بلکې برلاسه هم شي.

په مشرقي ژبو کې جنس په ډېرو محدودو معنو کې راخستی شوی دی. لکه فرهنګ اصفیه کې د جنس د توري معنا ذات، قماش، نوع او صنف دی. هم دغه رنګ په فیروز اللغات کې ئې هم قریباً قریباً هم دغه معنې دي. ولې د

ketabton.com - The Digital Library

انګرېزۍ په ډکشنرو کې د جنس (Sex) د توري ډېر پراخ او وسیع مفهوم اخستی شوی دی. په "Websters" ډکشنرۍ کې د (Sex) مراد داسې اخستی شوی دی.

ژباړه: یعنې نر او ښځه یا نرینه او ښځینه کردارونو له کبله یا د دوی د کرداري صفاتو له سببه توپیر او هغه ټول ځیزونه د کومو چې تعلق د جنسي اسودګۍ یا د زېږون سره دی. یا په دواړو کې د موجود جنسي کشش سبب وي چې دواړه د یوه بله تقاضا کوي. دغسې اکسفورډ ډکشنرۍ کې د جنس (Sex) وضاحت داسې شوی دی.

ژباړه: په عامه توګه د جنس نه مراد په نر او ښځه کې توپیر یا تمیز دی. خو د جنس د جدید استعمال له رویه د تولید په اعضاؤ کې د دوی د جوړښت او په عمل کې د توپیر یا تمیز په حواله په نر او ښځې کې فرق دی.

د علم سماجیات له رویه په حیاتیاتي بنه د نر او ښځې توپیر یا تمیز له وجې جنسي رشته یوه سماجي رشته هم وي نو د جنسي ضروریاتو سره د دې تعلق جزوي وي.

ډاکټر ټوني لیک (Dr, Tony Lake) په ډېرو ساده ټکیو کې د جنسي تعلق وضاحت د جنس په حواله څه داسې کوي.

یعنې د جنس نه مراد د نر او ښځې د ملاپ د پاره د اعضاء تناسل د اشتعال او بیا د دغه اشتعال په نتیجه کې د پکاروني عمل ته جنس وائي.

ketabton.com - The Digital Library

غـرض مـذکر او مونـث یـا نرینـه او ښـځینه کردارونـو کـي د مشـترکه مخصـوص حیاتیـاتي تعلـق لـرو چـي دې تعلـق ته جبلي تعلق یا جبلت وایو.

ډاکتـر نعـیم احمـد د فرائیـډ پـه حـوالې د جبلـت داسـي تعریف کړی.

جــنس یــو پیدائشــي خلقــي رجحــان دی کــوم چــي د نفســیاتي اعمــالو رهنمــائي کــوي. مــثلاً د حســن جبلــت، ادراک، حافظــه، تفکــر او داســي نــور. پــه رنــګ د نفســي اعمــالو پــه هــدایت او رهنمــائي عضــویه یــو مخصــوص هــدف پــه لــور روړل، جبلــت تــه د یــو داسـي سـیند یـا خـوړ سـره تشـبیهه ورکـړی کېږي یـا شـوې ده کـوم چـي تـل تـر تلـه پـه خپلـو ټـاکلو او معینه لارو بهېږي.

د هــر جبلــت څــه نــا څــه مقصــد ضــرور وي. مــثلاً د جنســي جبلــت تعلــق پــه بنیــادي توګــه د نســل د بقــا ســره دی او پــه دې حوالــه پــه انســانانو او ځنــاورو کــي فــرق دی. پــه انسـانانو کـي د جبلـت د کـارروائي تعلـق د نسـل د بقـا سـره سـره د سـماجي عمـل سـره هـم وي. (اګرچې د داسـي صـورت تعلـق د شـعور او ارادې سـره دی). ولـي ځنـاورو کـي د څـه مقصـد د پــوره کولــو هــیڅ ســوچ نــهٔ وي بلکــې د ځنــاورو جبلــت، بــرائ جبلــت وي. ولــي چــي دوی کــي د جنســي جبلــت د پکــاروني تعلـق د هـیڅ قسـمه سـماجي عمـل سـره نـهٔ وي. د دې نـه مـوږ دا نتیجـه اخـذ کـولای شـو چـي پـه انسـانانو کـي جنسـي جبلـت د مخصوصــو رجحانــاتو تــابع وي او هــم د دې مخصوصــو

ketabton.com - The Digital Library

جنسي رجحاناتو له کبله په تمامو انسانانو کې جنسيت (Sexuality) د خپلو سماجي يا ټولنيز اړيکو او رشتو په حواله د مخصوصو رجحاناتو حامل وي. خو ياده دي وي چې د هيڅ قسمه رابطو يا اړيکو بغير هم يو نر يا ښځه د جنسي کشش له رويه دوی يو بل ته جنسيت ظاهرولی شي. خو جنس او جنسيت د سماجي رشتو په حواله قابو کولای يا منظم کولای شي. کومو ته چې مونږ سکه او ناسکه، خپلي او پردي رشتې وئيلی شو.

په پښتو ادب کې د جنس په موضوع خورو ورکار شوی دی، دا موضوع په نظم کې هم څېړلې شوې ده او په نثر کې هم. په شاعرۍ کې په اولسي ادب کې خصوصاً په ټپه او غاړو کې دا موضوع ځای په ځای څېړلي شوي او چېړلي شوې ده. خوشحال خټک په خپله شاعرۍ کې جنسيات خپله موضوع ګرځولي. حميد بابا هم دا موضوع ځای په ځای په کارولي. غني خان هم د دې موضوع نه کار اخستی. اشرف مفتون هم جنسي موضوع د خپلي شاعرۍ محور ګرځولي او نن سبا ئې ځوان کهول هم پکاروي. چونکې دې وخت زمونږ موضوع افسانه ده نو ځکه د جنسياتو د څېړني او د حسياتو د پاره تر افسانې ځان محدود ساتم.

په پښتو نثر کې په ناول او افسانه کې جنسي موضوع پکارولی، په ناول کې ماټو خان د جنسي موضوع يو ښکاره نامه ده. په افسانو کې هم دا موضوع ځای په

ketabton.com - The Digital Library

ځـای پکـارولی شـوې چې طـاهر افریـدی، زیتـون بـانو، پـروین مــلال، فـاروق سـرور، حسـینه ګـل او داسـې نـور ئـې ښـکاره نومونـه دي. خـو زرګـې علیخېـل نجیـب پـه اول ځـل د افسـانو ټولګـه کـې جنسـي حسـیات پـه ډېـر جـرات، بـې بـاکۍ او د اصلاح په خوځښت کې را نغښتې ټولنې ته وړاندې کړي.

د زرګـې علیخېـل نجیـب پـه دې ټولګـه کـې ټـول ټـال لـس افسـانې شـاملې دي چـې پـه یـو یـا پـه بلـه حوالـه جنسـي موضـوع پـه کـې زیـر بحـث ده. خـو د زرګـې علیخېـل نجیـب د دې افسـانو شـاته یـو اصـلاحي پیغـام دی. هـر لیکـوال لکـه چـې څنګـه نـوري سـتونزې پـه ټولنـه کـې وینـې او د خپـل لیـک موضـوع ئـې ګرځـوي هـم دغـه رنـګ جـنس هـم د ټـولنې یـوه سـتونزه ده. خـو د ټـولنې د فشـار لـه وجهـې پـرې څـوک قلـم نـهٔ پورتـه کـوي او ځانونـه پـرې یـا غلـې کـړي او یـا پـرې سـمجهوته وکـــړي. خـــو زرګـــې علیخېـــل نجیـــب د دې ســـتونزو پـــه موضـوعاتو نـهٔ ځـان غلـی کـړی او نـهٔ پـرې سـمجهوتې تـه تیـار دی او چـې څـه ئـې پـه دې ټولنـه کـې لیـدلې، کتلـې، مشـاهده کـړې او دا هـر څـه ورتـه د یـو سـتونزې پـه شـکل کـې را وړانـدې شـوې نـو دهٔ خپـل قلـم تـه مـن و عـن سـپارلې او دې سـتونزو تـه ئـې د شـاعرۍ یـا د نـاول بڼـه نـهٔ ده خپلـه کـړې، بلکـې د لنډو کیسـو کینـوس ئـې ورتـه غـوره کـړی او دغـو سـتونزو تـه ئـې یـو داسـې افسـانوي رنـګ ورکـړی چـې پـه کیسـه کیسـه کـې ئـې سـتونزه هـم وړانـدې کـړې او د فـن لمـن ئـې هـم نـهٔ ده پـرې ایښـې. ګـو چـې کلـه کلـه ډېـر نېـغ پـرې راغلـی خـو فنکارانـه

ketabton.com - The Digital Library

رياض کي ئې بيا زر ځان راژغورلی او خبره ئې په اشارو کينايو ته راوړې او د فن په کالو کي ئې خبره په ډېره حسينه پيرايه کي رانغښتې. دا افسانې ګو چي د موضوع له لحاظه خپله معنا تر سره کوي، ولي چي د ادب د قاري د پاره په کي د جنس نه په پورته هم ډېر څه شته.

ګرمه ګلۍ يوه اصلاحي افسانه ده چي د جنس په بنسټ خپله وظيفه تر سره کوي. ګرمه ګلۍ لکه چي د نوم نه ظاهره ده ذو معني افسانه ده. لفظي او باطني دواړه معنې ئې د خوند دي. په دې افسانه کي ښاغلی ليکوال په دوو ذاويو د يو کردار له عمله خپل مقصد ته د رسېدو هڅه کوي او په ډېر ساده باده او واضحه ابلاغ تر دغه سنګميله ځان رسوي. د دې موضوع که يو اړخ ته ډېره عاميانه ده ولي په باطن کي ډېره باغيانه ده او د دې افسانې دغه باغيانه عمل ئې د يو کردار "خاني" د منفي مشغوله نتيجه ده. په دې افسانه کي وينه ورکول، انجکشن او ګرمه ګلۍ هغه علامتونه دي چي که يو پلا د مرض او د مريض د صحت او د ژوند منلي او کوټلي اسباب دي نو بل اړخ ته د دې انجکشن يا د ستني غلطه او نا مناسبه پکارونه او په ګرمه ګلۍ کي ټولنيز مريضانو ته د خپلو رګونو نه د هغوی رګونو ته د وينو انتقالول په خپله ځان انتقال ته سپارل دي. په دې افسانه کي ستن يا انجکشن يو داسي ژوندی علامت دی چي که يو پلا مړي رغوي نو بل پلا د ژوندو نه مړي هم جوړوي.

ketabton.com - The Digital Library

وړوند یو علامتي افسانه ده. خو علامات ئې ډېر ګونجلک نهٔ دی. ابلاغ په کي شته. دا افسانه په نفسیاتو او جنسیاتو اړانه ده. دا افسانه د حسیاتو سره تعلق لري. دا افسانه د وړوند په حسیاتو بحث کوي. د وړوند د بصر د نشتوالي له کبله د سماعت تېز والی یو په دوه شي او هغه د ځیزونو پېژندګلو د هغه د آواز نه په ښه طریقه کولی شي. دا افسانه هم په باطن کي اصلاحي افسانه ده چي پرده د ړانده نه هم کول پکار دی. که هغه دي نهٔ ویني نو تهٔ خو ئې وینې. د دې افسانې ابلاغ ډېر واضحه دی. هیڅ پیچیدګي په کي نشته. تر څه حده طنز او مزاح هم په کي شته چي د اصلاح اړخ ته اشاره کوي.

دننده افسانه یوه ساده او روانه افسانه ده. د موضوع لحاظ سره زړه ده. موضوع ئې موښلې ده او په دې موضوع یا د دې سره تړلې بلا افسانې لیکلي شوي. ولي د دې افسانې موضوع اصل تړننګ پوائنټ د دړیم ګړي ده. په دې افسانه کي ستونزه د غلط سوچ او د غلط اپروچ ده. په ښځي د بدګمانۍ اظهار دی او د نر کردار ته په مخ یوه زورداره څپېړه ده.

خط، دا کرداري او مکالماتي افسانه ده. دې موضوع ته ورته ډېري افسانې په نورو ژبو کي لیکلي شوي، ډرامې او فلمونه هم جوړ شوي، په پښتو ادب کي د خطاطی او بیا د جینی ورسره اړیکه یوه نوې تجربه ده. ښه افسانه ده او د ډېل پارټ لکه چي اوله تجربه وي. په پښتو

ketabton.com - The Digital Library

ادب کـي د تجسـس نـه ډکـه افسـانه ده خـو د انفـرادي مشـاهدو او تجربو يوه داسي بېلګه ده چي هرچاته اپيل کوي.

چمچـه افسـانه د ټـولني پـه اجتمـاعي سـوچ طنـز دی. او اختتـام ئـې تکـل تـه ورتـه دی. خـو کـه يـو پـلا د اسـد خـود کلامـي دا افسـانه خونـدوره کـړې ده بـل پـلا تکـل تـه ئـې هـم ورتــه کــړې ده. خــو افســانوي رنــګ ئــې بېللــی نــهٔ دی. د افسانې خواږه په کي تر آخره ځان ښودنه کوي.

ګمـان، پــه دې افســانه کــي تلوســه کمــه ده، خــو دا افسـانه د رئيليـزم يـا حقيقـت نګـاری داسـي يـوه بېلګـه ده چـي د داسـي سـتونزو پـه بيـا بيـا مـوږ پـه ټولنـه کـي مـخ کېـږي خـو د صـنفي امتيـاز لـه وجهـي پـه ټولنـه کـي هـر سـړي پـه داسـي سـتونزو ځـان غلـی کـړی وي. بـاوجود د دې چـي د حقيقـت نـه هـر سـړی خبـر وي، ولـي د يـو بـل سره ئـې د وئيلـو جـرات نـهٔ شـي کوی او دا افسانه د يو داسي حقيقت ښکارونه کوي.

لا حاصــــل بشـــر، دا اصــــلاحي افســــانه ده. پـــه دې افســـانه کـــي پـــه جـــنس کـــي د اصـــلاح هڅـــه ده. مکالمـــاتي افسانه ده او په زور دارو مکالمو اډانه لري.

لوبتــه، ښــه افســانه ده خــو پيغــام ئــې د علامــت يــا د تخليقيـت پـه ځـای ډېـر نېـغ دی او د فنـي پـه ځـای اصـلاحي دی. ښـه افسـانه ورتـه پـه دې وايـم چـي کـه ظـاهره پـه کـي جنس دی نو پټه په کي د انس اصلاح هم ده.

نخښــه، يــوه عامــه ســاده او ســوچه افســانه ده. پــه کردارونـو اډانـه لـري. پـه ټولنـه طنـز دی. د کردارونـو کمـزوري

ketabton.com - The Digital Library

ګرمه ګلۍ زړګۍ عليخېل

په کي ښودلې شوې ده چي د نر او د ښځي په بې اعتمادي بنياد لري.

ويلن، يوه اصلاحي افسانه ده. په ټولنه خصوصاً په ځوان کهول طنز دی او د نني په پښتو فلمي کلچر هم يوه نيوکه ده چي ځوان کهول بې لاري کوي بلکې ډېر ئې بې لاري کړل.

الغرض په دې کتاب کي ټولي افسانې چي حوالې ئې ما راخستي، د دې مقصد په ټولني کي جنسي رجحانات او روئې په ګوته کول دي او د اصلاح هڅه کول دي. زما په خيال د دې نه دي هرګز څوک دا معنا نۀ اخلي چي ګڼې د دې نه د ليکوال خدای مۀ کړه د فحاشۍ اړخ ته د ټولني د بوتلو هڅه ده. دا هم لکه د نورو ستونزو يوه ټولنيزه ستونزه ده چي د يوې داسي غټي تښاکي په شکل کي موجوده ده چي د ټولني په رګونو کي له درده څړيکي وهي او دغه تښاکي ته زړګي عليخېل نجيب د يو سماجي ډاکټر د قلم څوکه تېره کړې او نو او زوی ترې راباسي او صفا سوتره کوي ئې. چي يو ازي مريض پرې نۀ ښه کېږي بلکې د ټولني د خالصي اصلاح د پاره ترې ټوله ټولنه صحت يابه کېږي.

مننه

ماښام خټک ايډوکېټ

فريد چيمبر، کراچۍ

18-09-2019

ketabton.com - The Digital Library

مینه او مننه

د خدای پاک په فضل او احسان او د ملګرو پښتنو په ډاډ او مرسته دا ده د خوږې پښتو په چوپړ کې د رپیمه د لنډو کیسو ټولګه ستاسو مینه والو تر لاسو دروسېده. د لوی متعال څښتن ډېر زیات شکر ګزار یم چې د خوږې پښتو و چوپړ ته ئې درولی یم.

د هري ژبي ادب د هغه د تخلیقي ادب د لاري پیژندل کېږي. ژبه هلته بډایه کېږي چې په کومه ژبه کې د تخلیقي ادب پنګه درنه وي. زما په فکر په پښتو ادبیاتو کې د کیسه ایز ادب صنف د شاعری د صنف په مقابله کې ډېر کم تخلیق شوی دی. زموږ د عصر لیکوالان ډېر کم د کیسه ایز ادب خوا ته توجه ورکوي، د شعر په میدان کې پیاوړي دي خو د کیسه ایز ادب په میدان کې بیا خال خال لیکوالان لګیا دي زیار کاږي. باید موږ د شعر د تخلیق سره سره د کیسه ایز ادب خوا ته هم توجه وکړو او خپله خوږه پښتو د نورو ګاونډیو مترقي ژبو په کتار کې ودروو.

د دې ټولګي پر لنډو کیسو څه تبصره کول نهٔ غواړم، د ښو او بدو پرېکړه ئې ستاسو پر علمي نظر پرېږدم، خدای دي وکړي چې ستاسو ادبي تنده درماته کړي او د پښتو کیسه ایز ادب په لمن کې یوه ګټوره اضافه وګرځي.

ketabton.com - The Digital Library

دلته به زهٔ د هغو ملګرو مننه خپل فرض وګڼم چا چې په دې ټولګه کې خپل تر وسه څه نا څه ونډه شریکه کړې ده.

زړهٔ ته راتېر، د تکل د دنیا نومورې څهره، زما ادبي ملګری او ډېر خوږ انسان ښاغلي ایډوکېټ ما ښام خټک صاحب یو جهان مننه کوم چې د دې ټولګي پر متن ئې خپله علمي رایه له تاسو سره په تحریري توګه شریکه کړه. هم دی ؤ چې د دې ټولګي د لنډو کیسو پر نفسیاتو پوهېدی. یو ځلي بیا ئې د زړهٔ له کومي مننه کوم. الله دي د دهٔ نېستي پر موږ نهٔ راولي. قلم ئې نور هم تاند او بهاند غواړم.

یاران به بیا سره یاران وي
غماز کمبخته هسي زړونه بدوینه

زما یاران.... د خدای په فضل دي خو بې شمېره او خدای دي ئې راته ژوندي او ګړندي لري، د خپلو ټولو خوا خوږو یارانو مننه کوم چې ما ته هر وخت ډاډګیرنه راکوي، ما د پښتو ژبې و چوپړ ته هڅوي، خدای دي دوی تل آباد، خوشحاله او ښاد لري.

د سباوون پښتو ادبي ټولني کوټي صدر ښاغلي عباس شاه مخلص هم زښته مننه کوم چې د ټولني د اړخه ئې دا ټولګه خپره کړه.

په آخر کې زهٔ د ګران، خوږ او پر پښتو مئین ملګري **محمد نسیم خان توخي** د زړهٔ له کومي مننه کوم چې

ketabton.com - The Digital Library

د دې ټولګې مالي لګښت ئې په وړین تندي پر ځان ومنلی او دا ټولګه ئې د چاپ په ګېڼه ښائسته کړه. خدای دي داسي پر پښتو مئين ځوانان تل ژوندي، آباد او خوشحاله لري. آمين.

نور تاسو و کتاب لوستلو ته پرېږدم. والسلام

ستاسو

زړګی علیخېل

سهېلي پښتونخوا کوټه

19-09-2019

ketabton.com - The Digital Library

ګرمه ګلۍ

زموږ د کلي د هديرې په غېږ کي چي په ټوله سيمه کي لويه هديره ده، ډېر تنکي ځوانان په خواږه خوب ويده دي. څوک په بدی کښي،څوک په خدائي مرګ، څوک په ايکسډنټ کي او څوک بيا په داسي جهاد کي له منځه تللي چي هغه د خپل نسلي ورور په خلاف روان دی دوام لري، او دې هديرې ته ئې مړي راوړي او په کي ئې ښخ کړي دي. نن چي زۀ په دې لويه هديره کي چي يو اوږد او په سلګونو کلونو تاريخ هم لري کوم قبر ته ناست يم دا د تنکي ځواني مرګ "خاني" قبر دی. د قبر په کتبه ورته خپلوانو ليکلي دي "ځواني مرګ خانی" . نن مي زړۀ غواړي چي ځواني مرګ خاني ته د مغفرت ډېري دعاوي وکړم.

زۀ او خانی د وړوکوالي ملګري وو. په سکول کي د لومړي ټولګي څخه بيا تر لسم ټولګي پوري، په محله کي هم سره ګاونډيان، زموږ د دواړو مېندي لکه سکه خوېندي داسي سره ملګري وې.

خاني کله هم له ما او ما له دۀ، د زړۀ حال نۀ ؤ پټ کړی. تېر کال خانی ډېر سخت ناروغه شو، ډېر دارو درمل ئې ورباندي وکړل، خو د روغتيا پر خوا ئې ګام نۀ اخستی. د دې ناروغۍ له مخه خانی له تېرو درو مياشتو څخه و ښار

ketabton.com - The Digital Library

تـه روږد شـوی ؤ. پـلار ئـې ښـه پیسـه درلـوده، لـوی کاروبـاري سړی ؤ، د خـاني سره د پیسـو کمـي نـۀوه، هـره ورځ بـه ئـې ځـان ښه تیار کړو او ښار ته به روان شو.

د خـــاني عمـــر دا وخـــت اوولـــس (۱۷) کالـــه ؤ. خامـــه ځـــواني ئـــې وه، د ځـــوانۍ تـــوده وینـــه ئـــې پـــه جـــوش کـــې وه، د فیشـــن ډېـر شـوقي ؤ، مـا خـو هـیڅ کلـه هـم دی پـه داسـې غلطـو لارو نــۀ ؤ لیــدلی چــې پــه هغــه کــې ځوانــان د خپلــې ځــوانۍ او ګرمـې وینـې د لاسـه شـکېږي او دویمـه دا چـې پـه خـاني کـې یـو بـل خصوصـیت دا هـم ؤ چـې هغـه بـه هـر ضـرورت منـد تـه د خدای د رضـا د پـاره وینـه ورکولـه، ولـې چـې د دۀ د وینـې ګـروپ -O (او، نیګیټیو) ؤ چې دا وینه د ډېرو کمو خلکو وي.

نـاروغي ئـې ورځ پـه ورځ زیاتېدلـه، ټـول وجـود بـه ئـې دړد کولـو، مـړۀ تبـه ئـې پـه وجـود کـې خـوره وره وه،یـوه ورځ د خـاني مـور زمـوږ کـور تـه راغلـه او پـه ژړغـوني لهجـه کـې ئـې راته ووئیل چې

"زویــه! تــۀ خــو خــانی یــو ډاکټــر یــا مــلا تــه ورښــکاره کړه، ورځ په ورځ ئې وجود ویلېږي، ستا خو هره خبره مني".

مـا پـه جـواب کـې ورتـه ووئیـل چـې "ضـرور، زۀ بـه نـن نن دی و یو ښه ډاکټر ته ښکاره کړم".

مـور ئـې بېرتـه پـه سـرو سـترګو ولاړه. زۀ هـم لـږ سـاعت وروسـته د کـوره ووتـم او د خـاني کـور تـه ورغلـم. خـانی پـه کـور کـې پـه خپلـه کوټـه کـې پـر پلنـګ پـروت ؤ. مـا قـانع کـړو چـې ډاکټـر تـه ځـو، دۀ هـم څـه ضـد ونـۀ کـړ، پـه هـم هغـو بـوی نـاکو جـامو

ketabton.com - The Digital Library

کي راسره روان شو، دواړه زما پر موټرسائيکل کښېنستو او د ښار په خوا روان شو.

زما يو ملګری چي په يوه پرائيويټ هسپتال کي د يو نومـوړي فزيشن ډاکټر سره اسسټنټ ؤ هغه ته ورغلو. هغه زموږ ډېر ښه هرکلی وکړی، د خاني د پاره ئې جوس او زما د پاره ئې شنې ترخې چای را وغوښتې. پر ډاکټر صاحب ډېر زيات رش ؤ، خو د ملګري په برکت موږ ته ډېر زر وار را ورسېدی. ډاکټر صاحب ډېر خوږ انسان ؤ، د خاني و کېفيت او حالت ته چي ئې وکتل نو يو څو پوښتني ئې ځني وکړې. بيا ئې دوه ټيستونه را وليکل چي "دا ټيستونه وکړئ او بيا ئې ما ته ښکاره کړئ". موږ د ډاکټر د کوټې څخه را ووتو، راغلو ليبارټری ته، هلته ئې د خاني څخه تقريباً لس سي سي وينه واېستله او موږ ته ئې د نيم ساعت انتظار کولو ووئيل. موږ بېرته د هغه ملګري خوا ته راغلو چي د ډاکټر صاحب اسسټنټ ؤ. نيم ساعت مو د آخوا دې خوا مجلسونه وکړل، ملګري مې راته ووئيل چي "زۀ ځم د خاني ټيستونه راوړم". هغه د ليبارټری خوا ته ولاړی، لږ ساعت وروسته بېرته راغی، د ټيستونو رپورټ ورسره ؤ، موږ ئې ډاکټر صاحب ته ور وستو، ډاکټر چي د خاني رپورټ وکتی نو ئې ووئيل، "دومره خاص کيسه نۀ ده، ستا د هډو تبه ده، خدای به دي ښه کړي". بيا ئې پر پرچې دوا ليکل پيل کړو "ها دا واخله، پر وخت ئې ورکوئ، پرهېز دي بالکل نۀ کوي، زړۀ د خلاصه دي هر شی خوري".

ketabton.com - The Digital Library

مـوږ هـم را ولاړ شـو د ډاکټـر مننـه مـو وکـړه. چـي څنګـه وتلـو نـو ډاکټـر صـاحب پـر مـا ږغ وکـړی. "ځوانـه! تـهٔ ودرېـږه". خـاني تـه ئـې ووئيـل چـي "تـهٔ دبانـدي کښېـنه، زهٔ دهٔ تـه سـتا د پـاره يـوه دوا ورلـيکم". خـانی او زمـا ملګـری دواړه دبانـدي ووتـل، ډاکتـر ماتـه د کښېنسـتو اشـاره وکـړه، زهٔ پـر چـوکۍ ډاکټـر تـه مخـامخ کښېنسـتم. ډاکټـر پـه افسـرده لهجـه کـي راڅخه وپوښتل "دا ځوان ستا څهٔ دی؟".

"ډېر نږدې ملګری مې دی"

"ستا د ملګري ايډز دی"

"ايـډز؟". لـه مـا ئـې لاري ورکـي کـړې، نـهٔ پوهېـدم چي دا ئې څهٔ راته ووئيل.

"هو، ايډز"

"لاکـن ډاکټـر صـاحب! خـانی خـو ډېـر شـريف او خانـداني ځـوان دی". دهٔ خـو هـره څلورمـه مياشـت د خـدای د رضـا د پـاره و ضـرورت منـدو خلګـو تـه وينـه ورکولـه، نـو بيـا څنګه کېدای شي چي دی......

"ايـډز نـهٔ شـرافت ګـوري او نـهٔ خانـدان، او دا هـم کېـدای شـي چـي دهٔ چـي کـوم وخـت آخـري ځـل وينـه ورکولـه نـو هغـه وخـت د وينـي سـرنج اسـتعمالي شـوی وي، د هغـه څخـه هـم دا مـرض خـورېږي. لحاظـه تاسـو د دهٔ پـوره پـوره خيـال وسـاتئ، د دهٔ سـره بېخـي لـږ وخـت دی، کـه ووايـم نـو زيـات نـه زيـات شـپږ مياشـتي، تاسـو دی د دهٔ پـه نـاروغي مـهٔ خبـروئ کنې په شپږو ورځو کي به سترګي پټي کړي".

ketabton.com - The Digital Library

زهٔ را ولاړ شوم، د ډاکټر څخه د رخصت اخستلو بغیر د دهٔ د کوټې څخه را ووتم. خانی مخامخ پر یوه چوکۍ زما په انتظار ناست ؤ. زهٔ چي ئې څنګه ولیدم نو را ولاړ شو. مونږ دواړه د هسپتال څخه د باندي راووتو، په یوه میده یکل کي مو دوا واخسته، موټر سائیکل مو د سټینډ څخه را وباسی او پر کښېنستو. په دې وخت کي خاني راته ووئیل چي

"یاره! زهٔ و تاته یوه لاره د ښئیم پر هغه د رځه".

ماهم ورسره ومنله، د دهٔ پر را ښوولې لاره روان شوم. کله په یوه ګلۍ کله په بله ګلۍ کښي، آخر یوې تنګي ګلۍ ته برابر شوم، خاني وئیل چي "پر د غه تنګه ګلۍ د رځه خو لږ په کراره کراره". زهٔ هم په دې تنګه ګلۍ کي روان شوم. د ګلۍ د هر کور یا بیا دویم یا دریم کور په مخ کي یوه زنانه به ولاړه وه. مونږ ته به ئې ډېر په مینه او ځیر ځیر کتل. آخر له دې ګلۍ ووتم. خاني په مسکي کي راته ووئیل چي "تاته د ر معلومه ده دې ګلۍ ته څهٔ وائي؟"

"نا". ما په جواب کي ورته ووئیل.

دهٔ په مسکي او رازداره انداز کي راته ووئیل "دې ګلۍ ته ګرمه ګلۍ وائي".

زهٔ د خاني په جواب او د دهٔ په ناروغی پوهـ شوم چي دی څنګه او له کومه ناروغه دی. لاکن هغه وینه چي خاني به هره څلورمه میاشت د خدای د رضا د پاره ورکوله.. هغه؟

○○○○○○

ketabton.com - The Digital Library

وړوند

د خالقداد عمر اوس دېرشو کالو ته رسېدی، په سترګو وړوند، لاکن په صحت ښه برابر ؤ.

خالقداد د کونډې مور یوازینی زوی ؤ. دوې مشرې خوېندې ئې وې چې هغه هم ود شوي وې. په شل کلني کې اکا (تره) ورله خپله لور ورکړه، خو د یو کال تېرولو وروسته هغه د خدای په کار شوه. خالقداد قسم وکړی چې دی به بل وادهٔ ونهٔ کړي. قسم ئې پر خپل ځای، خو دې وړوند ته چا خپله لور او خور ورکوله، هغه خو اکا ئې ؤ چې د دهٔ سره ئې دا ښېګړه کړې وه.

د خالقداد سترګې د وادهٔ شخه دوه کاله مخکې د موټر په یو ایکسېډنټ کې زخمي شوي وې. ډاکټرانو ورته آپریشن کړې، د آپریشن کولو وروسته د خالقداد د سترګو شخه چې پټۍ لېرې کړل شوې نو د خالقداد په سترګو د تیارې پردې پرتې وې. خالقداد ډېر زیات غمګین شو. ډاکټرانو ورله تسلي ورکوله چې دا تیاره به په کراره کراره په رڼا بدلېږي. خالقداد هم توري چشمې سترګو ته واچولې او په یوې نرۍ لکړه ئې ژوند پیل کړو. اوس نو د وړوند توب ئې اتهٔ کاله وتلي وو. خالقداد په لکړه دومره اموخته شوی ؤ لکه یو بینا کس چې په لاره او علاقه کې بلد وي.

خالقداد د خپل کلي شخه لېرې د غرهٔ په دامان کې د تربرونو کلی درلود. په دې تربرو کې ئې و یوه تربور ته مشره خور ناسته وه. کله نا کله به د خور حال احوال ته ورغی،

ketabton.com - The Digital Library

پوښتنه به ئې پر وکړه، بېرته به چا تربور خپل کلي کور ته راوستی.

دا ځل په دامان کلي کې د خالقداد د یوتربور د لور وادهٔ ؤ. د دهٔ و ټوله کورنۍ ته ست شوی ؤ. دهٔ هم غوښت چې ولاړ شي، خو خېر د کور د نورو ښځینه او نرینه وګړو سره وادهٔ ته ولاړی.

ښه د یخ شپې او ورځې وې، دوی د وادهٔ څخه یوه ورځ مخ کې لا ولاړو. خالقداد ډېر شوخ ؤ، ښې ګپې ئې کولې، د ځوانانو سره ځوان او د سپین ږیرو سره سپین ږیری ؤ. په ښځو کې چې به کښېنستی نو هغو به هم خوا نهٔ بدوله. ولې چې خالقداد وړوند ؤ، ښځې ئې نهٔ لیدلې. د ښځو به که مخ پټ ؤ که ښکاره که به ئې سر لوڅ ؤ که پټ د خالقداد په مخ کې ورته هیڅ مسئله نهٔ وه.

خېر د وادهٔ کار ؤ. خالقداد د خور سره د حال احوال په نیت لکړه په لاس کې د یو ماشوم په مرسته د ښځو خوا ته ورغی. خور ئې ډېره خوشحاله شوه. زر زر ئې په برنډې (برآمدې) کې ورته نیالي اوار کړه او مشر ورور ئې پر کښېنوی. د کور په غولي کې تنکۍ تنکۍ انجوني لګیا وې اتڼ ئې کوی. دهٔ هم پر دریا او غاړو خوند اخستی ؤ. توري چشمې ئې په سترګو وې، د اتڼ په خوا متوجه ؤ، خور ئې ورته چای راوړې، د چای پیاله ئې په لاس کې ورکړه، دهٔ هم د چای او غاړو څخه دوه چند خوند اخستی ؤ.

په دې دوران کې یوه ځوانه او ډېره ښائسته ښځه د درو میاشتو ماشوم په غېږ کې راغله د خالقداد په مخ کې چار

ketabton.com - The Digital Library

زانــو کښېنســتــه. هغــه د خالقــداد د خــور د لېــوره لــور وه چــې دې ښــادي تــه راغلــې وه. هغــه خبــره وه چــې خالقــداد وړونــد دی. ماشــوم ئــې پــه غېږ کي پـرې باسی، خپلـه لمـن ئـې راپـورتـه کـړه او ماشــوم تــه ئــې شــیدې (پــی) ورکــول پیــل کــړو. دا خالقــداد تــه مخــامخ ناســته وه، د خالقــداد د ناســتي انــداز داســي ؤ چــې دی د اتــڼ خـوا تــه متوجـه دی. ښځه د یـوې بلـي ښځي سره پـه ګپـه اختـه شــوه، هلتــه ماشــوم خپلــي شــیدې رودلــې، پــه دې وخــت کــي د خالقـداد کېفیـت لـږ بـدل غونـدي شـو. پـر تنـدي ئـې خولـه راغلـه. د ښــځي ورتــه پــام شــو، زر ئــې پوښــتنه ځنــي وکــړه چــې "خالقداده! څهٔ در وشو، خېر خو دی؟"

خالقــداد زر ځــان ســره راټــول کــړی وې وئیــل "هــیڅ نــهٔ، هسي مي لږ ګرمي وشوه".

"پــه دې یــخ کــي دي څنګــه ګرمــي وشــوه، طبیعــت خــو دي سم دی". ښځي بیا ځني وپوښتل.

"تــهٔ داسـي وکـړه چـي یـو ماشـوم را وغـواړه چـي مـا هلتـه د سـړیو ځـای تـه بـوزي، دلتـه مـي سـاه تنګېږي". خالقـداد ورتـه ووئیــل او خپلــه لکــړه چــي د دهٔ ســره پــه څنــګ کــي پرتــه وه پــه ټېرولو را پورته کړه او ولاړ شو.

ښــځي هــم نــږدې ولاړ ماشــوم تــه ووئیــل "راشــه دا مامــا د لاسه ونیسه او دباندي ئې د سړیو ځای ته بوزه، هله شاباس".

خالقـــداد چـــي کلـــه د هغـــې ناســـتي ښـــځي څنـــګ تـــه تېرېـدی نـو ئـې سـر کښـه نیـولی ؤ. پـه کـراره کـراره د کـور څخـه دبانـدي ووتـی. ماشـوم تـه ئـې ووئیل "مـا د سـړیو ځـای تـه مـهٔ بیایه، لږ لېري د ساره ګشت د پاره مي بوزه".

ketabton.com - The Digital Library

ماشــوم هــم هوښــیار ؤ، د اتــو یــا لســو کــالو ؤ، خالقــداد ئـې د کـوره ښـه لېـري بـوتی. خالقـداد ماشـوم تـه ووئيـل چـي "بـس تـهٔ اوس ځـه، زهٔ یـا خپلـه ځـم". ماشـوم هـم دی هلتـه پرېښـووی او د کور په خوا ئې ځني منډه کړه.

خالقـداد چـي کلـه پوهـ شـو چـي ماشـوم نشـته، لکـړه ئـې یـوې خـوا تـه وغورځولـه.... واګـي تـه ئـې لاس کـړی.... د تشـو بولـو پــه بهانــه...... پــه دوو تلــو کښېنســتی او چشــمې ئــې لــه سترګو....... لېري کړې.

○○○○○○

ketabton.com - The Digital Library

دنده

د پنځویشت کلنې نازو د وادهٔ دوه کاله کېدل. د یرش کلن خاوند قیصر ئې په یوه پرائیویټ سیکیورټي ګارډ کمپنۍ کې کار کوی. نازو تعلیم یافته وه، ښه کارنده وه. د جامو ګنډلو هنر ئې په لاس کې درلودی. خاوند قیصر بیا پرائمري فیل او د لاس د خوارۍ نهٔ ؤ. د سیکیورټي ګارډ په کار کې به ټوله ورځ د دفتر مخ ته ناست ؤ، دوولس ګهنټې به ئې ډیوټي کوله، دهٔ غوښتی هم داسي کار چې ټوله ورځ ناست وي.

دوی چې په ښار کې په کومه محله کې اوسېدل د هغې محلې زیاتره نر او ښځه سهار د خپلو کارو پسې وتل او مازدیګر به راتلل. په دې محله کې یوه ښځه چې نوم خو ئې چا ته نهٔ ؤ معلوم خو ټولو به ورته باجي وئیل اوسېده. دې ښځې په این، جي، او کې کار کوی. د دې باجي ادارې په کوم کې چې دې کار کوی دې ته په یوه بله محله کې د ښځو د زدکړې او ورسره د خیاطۍ یو سینټر خلاص کړی ؤ. باجي به د دې دواړو محلو و ښځو ته د عصري تعلیم سره سره د خیاطي زده کولو کورس هم ورکاوی. بیا چې به کله ښځو دا هنر تر لاسه کړی نو به ئې په آخر کې یو ستائنلیک (سرټیفیکټ) او یو د جامو ګنډلو مشین ورکړی چې دوی مخته په ژوند کې د خپلې کورنۍ مالي ستونزي پر اواري کړي.

ketabton.com - The Digital Library

د باجي او نازو ښه علیک سلیک او تلل راتلل ؤ. باجي د نازو د هنر څه خبره وه. هغې به هر وخت نازو ته وئیل چي "تهٔ د دې هنر څخه خپله پېشه ولي نهٔ جوړوې؟" نازو به انکار کولو او د قیصر په آمدني به ئې شکر باسی.

یوه ورځ باجي و نازو ته مشین راوړی، باجي نازو ته ووئیل چي "تهٔ دا مشین درسره کښېږده، دلته په خپل کور کي کله نا کله جامې ګنډه، زهٔ به و ښځو ته ووایم چي هغوی دي په تا خپلي جامې ګنډي". نازو خو اول ورته انکار وکړی، بیا ئې د باجي په ډېر اصرار هو وکړه او مشین ئې کښېښووی.

ورځي او شپې تېرېدې، خاوند قیصر هم ډېر خوشحال ؤ چي اوس د کور ګزران ډېر ښه روان دی. نازو هم د ښځو جامې جوړولې او ډېر اعلی ګنډل به ئې کاوی.

یوه ورځ د باجي سره یوه بله ښځه چي ډېر سینګار ئې کړی ؤ او په عمر پخه معلومېده راغله. د خبرو څخه داسي ښکارېده چي دا به ډېره شتمنه وي. پنځه جوړې جامې ئې و نازو ته ورکړې چي "دا په نوي نوي ډیزائنو کي را جوړي کړه. بیعه به ستا د مرضۍ وي". نازو هم "سمه ده" ورته ووئیل. باجي او ښځه بېرته ولاړې، نازو هم کښېنسته، بیاتي او ناپ ئې ورباندي راواخستی.

د قیصر د کور دباندي مخامخ پر تره هر وخت دوه کسان ناست وو. په هر روان او را روان کس کي به ئې چرت وهی او بیا به ئې پر هغه خپل مجلس تازه کوی.

ketabton.com - The Digital Library

په یوه هفته کي ئې پنځه سره جوړې جامې ور وګنډلې. ښځه هم راغله، جامې چي ئې ولیدلې نو ئې ډېري زیاتي خوښي شوې.

"ځنګه چي باجي وئیلي ؤ له هغې هم زیاته کارنده ئې، ها دا واخله ستا حق". ښځي د پرس ځخه دوه د شنه زریانو نوټونه را وایستل او نازو ته ئې ونیول. نازو هم هغه پیسې ځني واخستې. ښځي خپلي جامې واخستې او د روانېدو د پاره ولاړه شوه. چي کله ئې رخصت اخستی نو ئې نازو ته ووئیل چي "سبا به زما ډرائیور راشي او تاته به یو ځو نوري جامې د ګنډلو د پاره راوړي". د دې خبري کولو سره روانه شوه. نازو نن ډېره خوشحاله وه، ولي چي دې نن یو په دوه پیسې ګټلي وې.

په دا سبا د کور دروازه وټکېده، نازو د کور د دننه ځخه ږغ ورباندي وکړو "ځوک؟"

"دا جامې واخله میډم را استولي دي". د دباندي ځخه ږغ وشو.

نازو ورغله، مخ ئې پټ کړی، دروازه ئې لږ خلاصه کړه او جامې ئې ځني را واخستې. بیرته ئې دروازه بنده کړه او کوټې ته راغله.

هفته تېره شوه، د کور دروازه وټکېده. نازو د دننه ځخه ږغ وکړی "ځوک؟"

"هغه د میډم جامې که جوړي شوي وي را ئې کړه"

ketabton.com - The Digital Library

نازو پوه شوه چې د میډم ډرائیور دی نو ئې جامې په یوه کڅوړه کې واچولې او د دروازې په خوا روانه شوه. مخ ئې پټ کړی، دروازه ئې لږ خلاصه کړه او کڅوړه ئې په یوه لاس وروباسله. ډرائیور کڅوړه ځني واخستله او پیسې ئې ورکړې.

"هغه میډم وئیلې چې په کور کې یو څه زنانې او ماشومان دي، د هغو جامې جوړول دي، که تاسو زما کور ته د لږ ساعت د پاره راشئ، ناپوره واخلئ نو ستاسو به ډېره مننه وي".

"زما کور یکړ دی، زهٔ د خپل خاوند څخه پوښتنه کوم، تهٔ سبا راشه".نازو په جواب کې ورته ووئیل.

"هغه میډم وئیلې که ستا د موبائل نمبر وي را ئې کړه". ډرائیور د میډم بل پیغام هم ورکړی.

"سمه ده، تهٔ ودرېږه زهٔ ئې درته را اخلم". د دې جواب سره نازو خپلې کوټې ته ولاړه، پر یو کاغذ ئې خپل د موبائل نمبر ولیکی، بېرته دروازې ته راغله، هغه کاغذ ئې ډرائیور ته ورکړی، ډرائیور په ګاډی کې کښېنستې ولاړی. نازو خپلې کوټې ته راغله. دباندې ناست کسانو دا ټوله کیسه ولیدله او خپله ګپه ئې پر تازه کړه.

"یاره دا ښځه ما ته سمه نهٔ معلومېږي، تهٔ ګورې نهٔ چې هره ورځ یو څوک نه یو څوک ورته را روان وي. کله این، جي، او واله باجي کله میډم زلیخا او دا ګاډی واله خو

ketabton.com - The Digital Library

هــره ورځ را روان دی، یــو شــی نــه یــو شــی بــه ئــې ورتــه را اخستی وي".

"هــو یــاره، زمــا هــم لــږ لــږ شــک پــر راځي.خاونـد ئـې تولـه ورځ د خپلـي غريبـۍ پسـې ورک وي، دا هــر ســهار د کــوره وزي، لياقــت بــازار چــوړي ګلــۍ تــه ځــي، تاتــه خــو معلومــه ده چــي چــوړي ګلــۍ څنګــه ګلــۍ ده؟ آښـه دا ييـا بلـه چــي ځــان ئــې ښــه سينګار کــړی وي خــو زمــوږ پــه مــخ کــي پــه پټــه پرده کي ځي". دا خبره دويم کس په طنزيه انداز کي وکړه.

پــه دا ســبا نــازو قيصــر نــۀ کــړی خبــر. خــدای خبــر چــي هېــر ئــې شــو کــه ئــې پــه کســته داســي وکــړل. د وېــري کــه لــه ډېــر اعتبــاره چــي خاونــد بــه مــي هــيڅ نــۀ راتــه وائــي. د ميــډم د ډرائيــور ســره د ميــډم پــه ګــاډی کــي پــه پټــه پــرده د شــا پــه سيټ کــي کښېنســته او د ميــډم د کــور پــه خــوا روانــه شــوه.د نــازو هغــه دوو کسانو ته هيڅ پام نۀ وُ چي دې ته ئې په کوم نظر کتل.

دواړه کســان نــن ييــاد قيصــر د کــور تــر مــخ پــر تــړه ناســت وو. دوی وليــدل چــي نــازو پــه ګــاډی کــي کښېنســته او روانــه شــوه. يــو کــس و آبــل کــس تــه ووئيــل چــي " مــا نــۀ درتــه ووئيــل چــي دا ســمه ښــځه نــۀ ده، هغــه ده د ميــډم زليخــا پــه ګــاډی کــي د هغې د ډرائيور سره ولاړه".

دويــم کــس پــه جــواب کــي ورتــه ووئيــل "هــو يــاره! مــا خــو دومــره شــک نــۀ وُ وربانــدي، لاکــن دا خــو د محلــې ګنــد وخته".

ketabton.com - The Digital Library

دوی دا خبري کولې چې قیصر د یوې خوا څه سر پر ځړېدلی، مخ تک ژړ، په درنو درنو قدمونو راغی د کور دروازې ته ودرېدی. د کور پر دروازه کولف راځوړند ؤ. حیران شو چې دا کولف بیا څنګه؟ په دغه سوچ کې ؤ چې پر تره ناست کسانو کې یو کس پر بږغ کړل. "ورور! ستا ښځه پر کور نشته، هغه د میډم زلیخا په ګاډی کې کښېنسته او خدای خبر چېري ولاړه"

"ولاړه؟" د ځان سره ئې ووئیل او شرمنده هم شو. دواړه کسان ورته را پورته شول، نږدې ورته راغلل، یو کس ورته ګویان شو "ورور! دا محله د شریفو خلګو ده، دلته دا دندې نۀ چلېږي"

"دندې؟ څنګه دندې؟ زۀ پوهه نۀ شوم". قیصر په حیرانتیا کې ځني وپوښتل.

"ځان مۀ اچوه، تۀ وائې موږ نۀ پوهېږو چې ستا ښځه کومې دندې کوي"

"تاسو غلط پوهه شوي یاست، زما ښځه داسې نۀ ده" قیصر په جواب کې ورته ووئیل.

"که ستا ښځه داسې نۀ ده نو هغې د میډم زلیخا سره څۀ تعلق دی" دویم کس ځني پوښتنه وکړه.

"میډم زلیخا؟، زۀ میډم زلیخا نۀ پېژنم او نۀ زما د ښځې د هغې سره څه تعلق دی" قیصر بیا په حیرانتیا کې په جواب کې ورته ووئیل.

ketabton.com - The Digital Library

"میـډم زلیخـا هغــه ښـځه ده چـي پــه دې ښــار کــي د لویــو لویــو خلګــو جنســي هــوس و ســړېدو تــه ښـځي سـپلائي کـوي. پخـوا هغـې پخپلـه دا دنـده کولـه، اوس د عمـر پـه تېرېـدو سره نـوري ښـځي و دې کـار تـه چمتـو کـوي او پیسـې پـر ګټهـي، څـه دا اخلـي او څـه دې نـورو ښـځو تـه ورکـوي". اول کـس ورتـه ووئیل او په برېتو ئې ګوتي ووهلې.

قیصـر نـور پریشـان شـو، حیـران ؤ چـي دې کسـانو تـه څـه جـواب ورکـړي. دویمـه چـابي هـم نـهٔ وه ورسـره چـي د کـور دروازه ئــې پــه خلاصــه کــړې وای. د دې کســانو خبــري وربانـدي وغمبـدې، کـرار کـرار یـوې خـوا تـه روان شـو. کلـه بـه ئـې سـوچ کـاوی چـي نـازو داسـي نـهٔ شـي کېـدی، هغـه خـو لـه مـا سـره ډېـره مینـه کـوي. کلـه بـه ئـې سـوچ کـاوی چـي پیسـه ډېـره بـده بـلا ده، هـر څـوک پـه خپـل منګـول کـي ټینګـوي او بیـا چـي ئـې زړهٔ غــواړي هغــه لاره پــه خپلــوي. پــه دې ســوچو کــي تلــی تلـی ډېـر لېـري ورسـېدی. بېرتـه ئـې د ځـان سره سـوچ وکـړی چـي راځـه کورتــه او د نــازو څخــه خپلــه پوښــتنه وکــړه چـي ولــي دي ماتــه دهوکــه راکــړه. ولــي دي زړهٔ پــردی او پیســه خپلــه کــړه. پــه دمــاغ بانــدي ئــې غصــه غالبــه شــوه، بېرتــه د کــور پــه خــوا را روان شــو. چــي کلــه خپلــي محلــې تــه را ورســېدی نــو چــي کتــل ئـې یـوه تـوره غټـه ګـاډۍ چـي شیشـې ئـې هـم تـوري وې راغلـه د دهٔ د کــور مختــه ودرېــده. د دهٔ قدمونــه وچ ودرېــدل لکــه چــي مځکــه ئــې ونیســي. نــازو ځنــي را کښــته شــوه، د دروازې کولـف ئـې خـلاص کـړی او کـور تـه ننوتـه. ګاډۍ روانـه شـوه او

ketabton.com - The Digital Library

د محلې ښځه ووته. دی هم درانه ګام په زړه کې د غم او غصې طوفان اخستی د کور دروازې ته ودرېدی. دروازه ئې وټکوله. د دننه ښځه بږغ راغی چې "څوک؟". دۀ پر بږغ کړل چې "ستا مرګ". دروازه خلاصه شوه، قيصر د يو تند باد په شان کورته ننوتی. په درام سره ئې دروازه بنده کړه. نازو نږدې ولاړه وه هغې چې وليدل چې قيصر دی نو ئې د خُلې څه ناڅاپه ووتل "تۀ؟ تۀ څنګه دا وخت راغلې؟".

"ولې زۀ دا وخت نۀ شم راتلی... دا وخت بل څوک راځي که ستا د دندې وخت دی؟". نازو ئې د مړوند ښځه ټينګه ونيوله او په چغو چغو ئې ځنې وپوښتل او د ځان سره ئې کښنوله کوټې ته ئې بوتله.

"څه کيسه ده چې دومره قهرېدلی ئې، زما لاس پرېږده". نازو خپل مړوند ځنې د خلاصولو هڅه کوله. قيصر په چغو نارو شو، د خُلې ښځه ئې ځګونه غورځول.

"دا راته ووايه چې زما په مينه کې څه کمی راغلی ؤ چې تا دا دنده شروع کړه؟".

"کمه دنده، تۀ څه وائې؟" نازو هم په چغو شوه.

"ښه نو اوس دا هم زۀ درته ووايم چې کومه دنده..... د ميډم زليخا والا دنده.... بله کومه دنده..."

"تۀ غلط شوی ئې يا بيا چا غلط پوهه کړی ئې، زۀ خو د هغې کورته د ناپ د پاره تللې وم.... هغه....."

"بس بس، دروا غجنې..... ما پخپله وليدلې.... درواغجنې...... بې حيا....". په غصه شو، د خُلې ئې

ketabton.com - The Digital Library

لاس واخستی هر څه چي په خُله ورتلل هغه ئې باسل. آخوا دې خوا ته ئې لکه لېونی کتل، په دا دوران کي د نازو د ګنډلو بیاتي (قینچي) په لاس ورغله، نازو ځان خلاصوی، د دواړو سره دعوه شوه، قیصر چغي وهلې "بې حیا...بد کرداري.... د پیسو د پاره تر عزت تېره شوې....". نازو چغي وهلې چي "دا درواغ دي..... زهٔ پر قرآن لاس در ته ږدم..... زهٔ بې حیا نهٔ یم..... تهٔ پر خدای باور وکړه". نازو د قیصر لاس ټینګ نیولی ؤ په کوم کي چي بیاتي وه. لاکن قیصر سړی ؤ، طاقتور ؤ، نازو کمزورې، ښځه ذات.

ناڅاپه قیصر لاس د نازو نه خلاص کړی، بیاتي دا وخت خلاصه وه، په دې کش و بګیر کي بیاتي ولاړه د نازو د غوړ لاندي پر مغزي برابره شوه، د ویني یو داره را ماته شوه.... نازو هم هلته پر هغه ځای ولوېده.... نهٔ ئې د خُلې اُف وختی او نهٔ آه.

قیصر چي دا وکتل نو ئې اوسان خطا شول. د لږ ساعت د پاره په کوټه کي چپه چپتیا شوه. داسي لکه چي هیڅوک هم په دې کوټه کي نهٔ وي. د نازو وجود د ویني د بهېدو سره کرار کرار رېږدی، سترګي ئې رډي را ختلي وې، رډ بډ ئې د کوټې و چت ته کتل پرته وه.

قیصر چي لږ په سود کي راغی نو له وامه په منډه د کوټې ووتی او د کوره وتښتېدی. هغه دواړه کسان چي د باندي ولاړ وو یو د بل سره وبوښېدل. بیا کور ته د ننه راغلل، په کوټه کي چي ئې وکتل په کوټه کي ویني خورې

ketabton.com - The Digital Library

وي او نازو حلاله شوې مړۀ پرته وه. دواړه په منډه د کوره را ووتل. نږدې پولیس تهانې ته ورغلل، پولیسانو ئې را خبر کړل، هغوی راغلل مړی ئې وکتی. بیا ئې مړی د پوسټ مارټم د پاره هسپتال ته ولېږی. پولیس د دې دواړو کسانو څخه دا بیان واخستی چې " دا کس چې قیصر نومېدی یو نشئي او خماري انسان ؤ. هر وخت به ئې دا خپله ښځه وهله، دا ښځه ډېره ښه ښځه وه. د پردیو جامې به ئې ګنډلې او د کور ګزران به ئې کولو. نن هم قیصر د دې ښځې څخه د خمار او نشې د پاره پیسې غوښتې خو د هغې په انکار قیصر دا ووژله او ولاړی وتښتېدی".

○○○○○○

ketabton.com - The Digital Library

خط

زمـا د ملګـري نسـيم جـان عجبـه عادتونـه وو. کلـه ئـې هـم خپلـه يـو کـار نـهٔ دی کـړی. ټـول کارونـه بـه ئـې پـه ملګـرو کـول او پـه ملګـرو کـې بيـا زهٔ چـې پـه هـر کـار کـې بـه ورسـره ولاړ وم. کـه بـه د شـناختي کـارډ کـار ؤ، کـه د پاسـپورټ کـار ؤ او کـه ئـې پـه هسـپتال کـې څـه مسـئله وه او کـه بيـا د دهٔ د مئينتـوب مسـئله وه. يعنـي هـر کار ئې پر ما بند ؤ او د هر کار د خلاصولو چابي ئې زهٔ وم.

د دهٔ د مئينتـــوب هـــم عجبـــه داســـتان دی. هـــره ورځ بـــه مئينېدی، چېـري چـې بـه ئـې شـين ټکـری ليـدی نـو بـه دی پـر مئـين شو. هغه د اردو مشهوره مقوله سم "دل پھینکا عاشق" ؤ.

يـوه ورځ زمـا د کـان چېـري چـې مـا خطـاطي کولـه، د خلګـو د دکـانونو سـائن بورډونـه او بينـرز مـې ليکـل، تـه راغـی. هسـې خـو بـه پـه هفتـه کـې درې څلـور ځلـې خامخـا راتلـی، نـو پـه کومـه ورځ چـې دی پـه کـوم نيـت دکـان تـه راغـی نـو زهٔ پـوهـ شـوم چـې نسـيم جـان نـن پـه بلـه بڼـه کـې دی. سـلام دعـا کولـو وروسـته ئـې راتـه خپـل فريـاد شـروع کـړو چـې "يـاره منشـي! تـهٔ خـو پـوهېږې چـې پـه ټولـو ملګـرو کـې تـهٔ زمـا تـر ټولـو ښـه ملګـری ئـې"....... مـا خبره ورپـرې کـړه چـې "مطلب دې وايه"

"يـــاره يـــوه انجلـــۍ مـــې خوښـــه شـــوې ده"...... مـــا بيـــا خبره ورپرې کړه چې "دا خو څه نوې خبره نهٔ ده".

"تهٔ خبره خو يو واره واوره"....

ketabton.com - The Digital Library

"ښه وایه". ما په مسکي کي ورته ووئیل توجه مي د دۀ خوا ته کړه او په خپل کار لګیا شوم یو بورډ مي لیکی.

"یاره زۀ غواړم چي هغه انجلۍ ته د میني ډک خط ولیکم".

"دا خو ښه خبره ده" ما ورته ووئیل.

"یاره منشي ! تاته خو معلومه ده چي زۀ پرائمري پاس یم، نۀ مي خط لیکل زده دی او نۀ لوستل"

"نو بیا ؟" ما ځني وپوښتل.

"نو بیا څۀ. تۀ د هغې په نوم یو خط را ولیکه بس". نسیم په حکمیه انداز کي راته ووئیل.

"د میني خط خو زما والله که زده وي چي څنګه لیکل کېږي او نۀ مي دا دنده پخوا کړې ده، البته تۀ مي یا رئې کوشش به ضرور درته وکړم". ما ځواب ورکړو.

"بس، هر څه چي لیکې خو د میني محبت خبري په کي ولیکه". نسیم راته ووئیل.

"سمه ده، زۀ به ئې سبا در ولیکم، نن دا بورډ لیکم". ما ورته جواب ورکړو.

"نۀ، نۀ، اوس اوس به ئې لیکې". نسیم بیا حکم راکړو.

"اوس ولي؟"

" د هغې د سینټر د چهټۍ وخت دی، زۀ د ډاک واله جوړېږم او د چهټۍ د مخه ئې سینټر ته ورورم".

"سمه ده". ما په خندا کي ورته جواب ورکړو، ولاړ شوم قلم او کاغذ مي راواخستل په خط لیکلو مي شروع وکړه.

ketabton.com - The Digital Library

"آښــه دا راتــه ووایــه چــي نــوم ئــې څــهٔ دی؟". مــا ځنــي وپوښتل.

"نوم ئې نازنينه دی" دهٔ جواب راکړو.

"ښه"

زما خوږې نازنينې! ښې چارې

هيلــه کــوم چــي روغــه جــوړه او ښــه خوشــحال ژونــد بــه تېروې. لاکـن زمـا ژونـد سـتا بغېـره نـهٔ خـو ښـه دی او نـهٔ خوشـحال. هغــه پــه دې چــي لــه کومــه ورځ چــي مــا تــهٔ ليــدلې ئــې نــو د شــپې خــوب رابانــدي حــرام شــوی او د ورځــي ســکون رانــه خفــه شــوی. مــا د خپــل زړهٔ خبــره تاســو تــه مخــامخ نــهٔ شــوه کــولی، پــه دې مــي درتـــه د خـــط ليکلـــو جـــرات وکـــړی. زهٔ واقعـــي ســـتا د حســـن شيدائي شوی يم.

ستا خپل مئين

"هلکـه نـوم دي ولـيکم کـه نـا؟" مـا د نـوم ليکلـو پـه وخـت د نسيم څخه پوښتنه وکړه.

"نـا فـي الحـال ئـې مـهٔ ليکـه او د خـط د جـواب پتـه سـتا د دکـان وليکـه، زهٔ خـو هسـي هـم څـه ټهکانـه نـهٔ لـرم". نسـيم پـه جواب کي راته ووئيل.

"ياره موږ ولي په خرابوې" ما ورته ووئيل.

"هـيڅ والله کـه دروشـي، تـهٔ ئـې وليکـه". دهٔ پـه جـواب کي راته ووئيل.

خېـر مـاهم د ملګـري د پـاره قربـاني ورکـړه او خـط مـي پـه دا ټکو تمام کړو.

ketabton.com - The Digital Library

ستا د جواب په طمعه، ستا خپل مئين
"ځيګرخون"

خط مي په يوه لفافه کي واچوی، خپل د دکان پته يعني "ځيګرخون آرټس، زونکي رام روډ کوټه" پر وليکله او نسيم ته مي ورکړو.

نسيم ډېر خوشحال شو، بغېر د سلام په منډه د دکان نه ووتی ورک شو. زۀ هم بېرته خپل کار ته کښېنستم او د بورډ پر ليکلو بوخت شوم.

د دې ورځي وروسته هره ورځ نسيم جان به زما په دکان کي ټوله ورځ د خط د جواب په طمعه ناست ؤ. دوې هفتې تېري شوې خو هيڅ جواب نۀ راغی. آخر نسيم تنګ شو راته ئې ووئيل "ياره ! يو بل خط ورته وليکه".

"ياره لږ صبر وکړه را به شي ځواب". ما ورته ووئيل.

"نا کاغذ او قلم را واخله او شروع په وکړه". سم حکم ئې راکړی. ما هم ورته انکار نۀ شو کولی، کاغذ او قلم مي راواخستل او خط ليکلو ته کښېنستم.

زما خوږې نازنيني ! ښې چارې
هيله کوم چي ښه جوړه روغه او خوشحاله به ئې.
ستا د جواب په طمعه نۀ رابانـدي شپه تېرېږي او نۀ ورځ. د خدای په خاطر څه جواب خو راکړه، ولې مي داسي ځوکلوې. ستا د جواب په طمعه، ستا خپل مئين
"ځيګرخون"

خط وليکل شو، په لفافه کي بند شو بيا هغسي نسيم جان په منډه د دکان نه ووتی ورک شو.

ketabton.com - The Digital Library

هفته تېره شوه یوه ورځ ډاکخانې واله ډاکیه راغی او ماته ئې ووئیل.

"د ځیګرخون صاحب ډاک دی"

ما ورته ووئیل چې "راکړه". لفافه ئې راکړه، په یو کاغذ ئې راڅخه دستخط واخستی او ولاړی. پر لفافه سربېره د نازنیني نوم لیکلی ؤ. زړۀ مې ډېر وغوښت چې د نازنیني جواب وګورم چې څه ئې لیکلي دي، بیا مې فکر وکړی چې نۀ د ملګري دی باید چې ملګری خپله دا لفافه خلاصه کړي او وې ګوري. لفافه مې د ټیبل په دراز کې کېښوده او خپل کار ته کښېنستم.

څو ورځې تېرې شوې خو نسیم دکان ته رانغی. یوه ورځ غرمه خوا ته هغه ډاکیه بیا راغی، یوه لفافه ئې راته ونیوله "ځیګرخون صاحب! ستاسو ډاک". ما لفافه ځنې واخسته، دستخط مې ورکړو او ډاکیه ولاړی.

لفافه مې د ټیبل په دراز کې د هغې لومړۍ لفافې سره کېښوده. ماښام چې کورته تلم نو مې دواړې لفافې په دې نیت د ځان سره واخستې چې نسیم ته به ئې کورته ورووړم، هسې هم د هغه کور زما په لار کې ؤ. سیدها د نسیم کورته ورغلم، د کور دروازه مې ورو ټکوله، لږ ساعت وروسته د نسیم کشر ورور قسیم د کوره را ووتی. سلام دعا نه پس مې د نسیم پوښتنه ځنې وکړه. هغه په جواب کې راته ووئیل چې "هفته مخ کې زموږ پلار هغه د کار روزګار د پاره ایران ته ولېږی". زۀ حیران شوم چې د تلو نه مخ کې ئې راڅخه رخصت هم وانخستی. څو مره بې وفا وختی. د قسیم څه مې رخصت

ketabton.com - The Digital Library

واخستی او د کـور پـه خـوا را روان شـوم. کورتـه چـي راغلـم نـو د ماخوسـتن ډوډۍ تیـاره وه. ډوډۍ مـي وخوړلـه، خپلـي کـوټې تـه ولاړم، د سـدرۍ (واسـکټ) د جیـب نـه مـي هغـه خطونـه را وایسـتل. زړهٔ مـي وغوښـتل چـي وې ګـورم بیـا مـي وئیـل نـهٔ د ملګـري دي خفـه بـه شـي راشخـه. پـه دغـه هـو ، نـا ، کـي مـي یـوه لفافـه خلاصـه کړه، خـط مـي ځنـي را اوباسی، پـه خـط کـي لیکلـی خـط (خطـاطي) ئـې ډېـره ښائسـته وه. بالکـل د یـو کاتـب پـه شـان ئـې لیکلـی ؤ. ماتـه ئـې خطـاطي ډېـره زیاتـه خونـد راکـړه. بالکـل داسي ؤ لکه چي ما پخپله لیکلی وي. د خط متن داسي ؤ.

السلام علیکم....... ښې چارې

نـهٔ پـوهېږم چـي سـتا د خـط څـه جـواب درکـړم. نـهٔ مـي لیـدلی ئـې او نـهٔ مـي اورېـدلی ئـې. خـو سـتا خطـاطي ډېره د کمال ده. زما ډېره خوښه شوه.

والسلام........نازنینه

د خـــط مـــتن حیـــران کـــړم. ولـــي چـــي لیکلـــې خطـاطي خـو زمـا وه. لاکـن د زړهٔ خبـره د نسـیم جـان وه. زر مـــي دویمـــه لفافـــه خلاصـــه کـــړه، خـــط مـــي ځنـــي را اوباسی، د خط متن څه داسي ؤ.

السلام علیکم...... ښې چارې

مـا اول هـم درتـه ولیکـل چـي مـا تاسـو نـهٔ لیـدلي یاسـت او نـهٔ اورېـدلي یاسـت، لاکـن کـه زمـا د زړهٔ خبـره اورېـدل غـــواړې نـــو ستاســـو خطـــاطي بالکـــل زمـــا د

ketabton.com - The Digital Library

خوښـي د خطـاط پـه شـان ده. ستاسـو خطـاطي زمـا ډېـره خوښه شوه. مننه

والسلام نازنینه

حیـران ئـې کـړم چـي دا خـو بلـه کیسـه ځنـي جـوړه شـوه. د نـازنیني خطـاطي هـم اعلـی خطـاطي وه. بالکـل زما د خطاطي په شان.

زړۀ مـي وغوښـت چـي یـو بـل خـط ورتـه ولـیکم او معلومه ئې کړم چي دا څوک ده.؟

سـهار چـي دکـان تـه راغلـم نـو اول مـي کاغـذ او قلـم راواخستی او نازنیني ته مي خط لیکل شروع کړی.

اسلام علیکم خوږې نازنیني ښې چارې!

هیلــه کــوم چــي د ژونــد پــه شــپه او ورځ کــي بــه د خوشحالۍ شپېې درباندي زیاتي وي.

ستا خطونـه مـي ولوسـتل. تـا پـه کـي زمـا د خطـاطي ډېـر تعریـف کـړی ؤ، سـتا ئـې مننـه. ستا پوښتنه دا وه چـي تـا زۀ نـۀ یـم لیـدلی، نـو کـه مـا لیـدل غـواړې نـو زمـا دکـان چـي پـه زونکـــي رام روډ دی او د ځیګرخـــون آرټـــس پـــه نامـــۀ دی راشـه. یـا د هغـه وروسـته تاسـو خپلـه فیصـله وکـړئ چـي زۀ ستا سره د میني کولو حق لرم که نا.

والسلام

ستاسو خپل ځیګرخون

خــط مــي پــه لفافــه کــي واچــوی، پتــه مــي پــر ولیکله، نزدې ډاکخانې ته ورغلم او پوسټ مي کړی.

ketabton.com - The Digital Library

دوې ورځـې وروسـته ډاکیـه راغـی، یـوه لفافـه ئـې راکـړه، دسـتخط ئـې رانـه واخسـتی او ولاړی. زر زر مـې لفافـه خلاصـه کـړه، د نـازنیني خـط ؤ، د خـط مـتن داسې ؤ چې

السلام علیکم ځیګر خون صاحب

هیلـه کـوم چـې روغ جـوړ بـه ئـې. سـتا خـط مـې ولوسـتی. واقعـې زمـا هـم سـتا د لیـدو ډېـر شـوق پیـدا شـو. هغـه پـه دې چـې ستاسـو خـط دومـره ښائسـته او نفـیس دی نـو تاسـو خپلـه بـه څـومره نفـیس ئـې. زمـا د اسـتاد خبـره چـې د خطـاطي څخـه د انسـان کـردار معلـومېږي. نـو زهٔ بـه انشـاالله د اتـوار پـه ورځ سـهار ستاسو دکـان تـه درځـم. ولـې چـې د اتـوار پـه ورځ زمـوږ د سینټر چهټۍ وي. نور مجلس به هم هلته کوو.

والسلام نازنینه

د نـازنیني خـط مـې دوه ځلـې ولوسـتی، نـن د جمعـرات ورځ وه، اتـوار تـه لا دوې ورځـې پاتـه وې. دا نـن ورځ د سبا ورځ او د بـل سبا ورځ او شـپه رابانـدې یـو کـال شـول، بېخـې نـهٔ تېرېـدې. آخـر د اتـوار ورځ هـم راغلـه، دکـان مـې ښـه صـفا کـړی، خپلـې خطـې فنپـارې مـې آخـوا دې خـوا پـه دېوالونـو را ځوړنـدې کـړې. لـږ سـاعت وروسـته پـه برقعـه کـې یـوه زنانـه راغلـه، مـخ ئـې پـټ ؤ، سـلام ئـې وکـړو. زړهٔ مـې راتـه ووئیـل چـې دغـه ده راغلـه. مـا ورڅخـه پوښـتنه وکـړه "وعلـیکم سـلام جـې". هغـې ښـځې مـخ لـوڅ کـړو. مـاچې ورتـه وکتـل نـو د ځُلـې

ketabton.com - The Digital Library

نـه مـي ناځاپـه ووتـل "تـهٔ، تـهٔ دلتـه څنګـه؟" هغـې لـه ماڅخـه وپوښـتل. "اسـتاد جـي تاسـو دلتـه څنګـه؟". زمـا د خطاطي شاګرده فهمیده زما مخته ولاړه وه.

"هـو زهٔ، راځـه راځـه دلتـه کښـېنه". مـا ورتـه نـږدې پرتـې چـوکۍ خـوا تـه د کښېنسـتو اشـاره وکـړه. خپلـه هـم پـر یـوه چـوکۍ مخـامخ ورتـه کښېنسـتم. زړهٔ کـي مـي وئیـل چـي دا بیـا لـه کومـه خـوا راغلـه. ټـول جـوړ کـار ئې خراب کړو.

"استاد جي! دا ستاسو دکان دی؟"

"نـا، دا زمـا د ملګـري او د ډېـر لـوی خطـاط ځیګرخـون دکـان دی". مـا رښـتونی حـال څنـي پـټ کـړو او پوښتنه مي څني وکړه. "تهٔ دلته څنګه؟".

"هسـي تېرېـدم پـه دې دکـان کـي مـي پـام شـو نـو را وګرځېـدم". دا خبـره ئـې وکـړه او شـاوخوا ئـې پـه دکـان کـي راځوړندو فنپارو ته وکتل.

"دا ستاسـو فنپـارې دلتـه څـهٔ کـوي؟". پوښـتنه ئې رانه وکړه.

"دا، دا مـي دغسـي ځوړنـدي کـړي دي". مـا هـم فنپارو ته وکتل او جواب مي ورکړو.

"ځیګرخـون صـاحب چېـري دی؟". بیـا ئـې رانـه پوښتنه وکړه.

"هغــه دي خــدای وبخښــي یــو کــال مــخ کــي وفـات شـو، دا دکـان ئـې ماتـه راپاتـه دی". جـواب مـي

ketabton.com - The Digital Library

ورکړو. دا ډېره پریشانه شوه. لاندې ځمکې ته ئې کتل، بیا ناڅاپه ولاړه شوه "زۀ ځم پر ما ناوخته دی".

"لږ ساعت خو کښېنه، چای یا شربت خو وچښه". زۀ هم ولاړ شوم او ستړي مې ورته وکړو.

"نا زۀ ځم، د خدای په امان". دا په روانېدو شوه چې زما د خُلې نه ناڅاپه دا خبره ووته چې "تۀ نن سبا څۀ کوې؟ یعنې څه کار روزګار دې پیدا کړی دی که نا؟".

"هو استاد جي، زۀ په آرټ سینټر کې و انجونو ته خطاطي ښوونکې یم، ستا د دعا په برکت د خطاطي یو کتاب مې هم چاپ دی، د هغه ترون مې ستا په نامه کړی دی." راته ئې ووئیل.

"مبارک مبارک څۀ نوم یې کتاب؟"

"خطِ نازنین". دې جواب راکړو.

په دې نوم اورېدو سره هک پک حیران شوم. د وجود وېښتان مې جګ جګ ودرېدل، فهمیده زۀ خپل خوا ته متوجه کړم او د تلو رخصت ئې راڅخه واخستی. "استاد جي زۀ ولاړم د خدای په امان". ما هم په مړۀ خُله ورته د "خدای په امان" ووئیلو. زۀ حیران وم چې دا خو هغه د خطونو والا نازنینه ده. خپل نوم ئې بدل کړی دی لکه ما چې نوم بدل کړی دی. هلته فهمیده ټوله لاره صرف په دې سوچ کې وه چې که ځیګرخون مړ دی نو ماته خطونه چا لیکل؟ دا سې خو نۀ دی چې منشي استاد راته لیکل؟ نا نا دا سې نۀ شي کېدی، منشي استاد ډېر

ketabton.com - The Digital Library

شـریف دی، کـه هغـه داسـي کـول غوښـتنـو بـه ئـې پخـوا لا کړي ؤ چي څه وخت زۀ د دۀ پنځه میاشتي شاګرده وم.

د هغـــې ورځـــي وروســـته نـــۀ د نـــازنیني خـــط ځیګرخـــون تـــه راغـــی او نـــۀ د ځیګرخـــون خـــط و نـــازنیني تـه. نازنینـه کـه مئینـه شـوې وه نـو صـرف او صـرف پـه هغـه خطــاطي مئینـــه شـــوې وه کو مـــه خطــاطي چـــي د دې د استاد و خطاطي ته سل فیصده ورته وه.

○○○○○○

ketabton.com - The Digital Library

چمچه

لــه ســهار راهیســي وږی تــږی د کــوټي ښــار پــه واټونــو ګرځېــدی. یــوه پیســه ئــې هــم د ځیــري او خیرونــو جـامو پـه یـوه جیب کـي نـهٔ وه. غیـرت دې ځـي تـه رارسـولی ؤ چـي چاتــه ئــې د یــوې روپــۍ ســوال هــم نــهٔ کــاوه. اوس نـو لـوږي زور ورباـنـدي وکـړو او دې سـوچ پـه مخـه کـړو چـي د دې میـرات مـړي نـس د ډکېـدو څـه چـاره پکـار ده. پـه سـر پــک، لــوئ برېتونــه، بیــره ږیــره، د ټیــټ (ګــړدي) قــد خاونــد، لــوئ خیــرن واســکټ ئــې اغوســتی، د قمــیض بټنـان ئـې خـلاص، تیـز اسماني شـنې جـامې ئـې پـه غـاړه، پــه خولــو لونــد غــوړ پــړ تنــدی نیــولی، چــوټي ئــې هــم یــوه شــکېدلې او یــوه تړلــې پــه پښــو، د سیټهــ مــوتي رام د ورړو وګــودام تــه مخــامخ ودرېــدی. اوس نــو وخــت د ماښــام ؤ. سیټهــ مــوتي رام پــه ګــودام کــي مخــامخ ناســت پــه حســاب کتــاب بوخــت ؤ. دی هــم وګــودام تــه مخــامخ ولاړ ؤ او سیټهــ مــوتي رام تــه ئــې ځیرځیــر کتــل. د سیټهــ مــوتي رام منشــي چــي یــو مســلمان ؤ و سیټهــ تــه نــزدې ډېــر پــه ادب ولاړ ؤ، پـه دهٔ کي نظر شو. نابیره ئې پر دهٔ ږغ کړو چي؛

څله دلته ولاړ ئې؟ څه ورک شه.

ketabton.com - The Digital Library

سیټهـ هـم خپلـي سـترګي راپورتـه کـړې او د دهٔ پـه خوا ئې وکتل.

اسـد هـم وبرېـدی او د پـوډري غونـدي ئـې خپـل ځیګـر وګـراوه او د تـګ تکـل ئـې کـاوه چـي سیټهـ پـر بږغ کړو.

ودرېږه، دا واخله.

سیټهـ د لسـو روپـو یـو نـوټ و منشـي تـه ورکـړو چـي دې سـړي تـه ئـې ورکـړه. اسـد ودرېدی چـي څـهٔ بـه راکوي.

منشـي راغـی او پـه قهـر لړلـي لهجـه کـي ئـې و اسد ته د لسو روپو نوټ ونیوو او ورته ئې ووئیل؛

آدا واخلـه، یـو خـو لـه تاسـو نـهٔ یـو خـلاص، تولـه ورځ تاسـو یاسـت او خیـرات دی. د دې وئیلو سـره منشـي بېرتـه د ننـه ګـودام تـه ولاړی او اسـد د لسـو روپـو نـوټ پـه مـټ کـي ټینـګ ونیـوو او یـوې خـوا تـه روان شـو. اوس نـو پـه دې لسـو روپـو څـه خـوړل پکـارۀ، روان ؤ چـي پریـوه دکان ئې سترګي ولګېدلې چي پر لیکلي وو؛

(بمبئی بریانی، فی پلیٹ دس روپے)

زړه ئـې خوشـحاله شـو، روح ئـې تـازه شـو. چـي دکـان تـه ورنـزدې شـو نـو د بریـاني خـوږ بـوئ ئـې د سـپږمو د لاري و مغـزو تـه ولاړی. زر ورغـی پـه دکـان کـي پـر یـوه چـوکۍ

ketabton.com - The Digital Library

کښېنستی. یو لس کلن ماشوم ورته راغی او ورته ئې ووئیل؛

سنگل یا ڈبل؟

دۀ زر د لسو روپو نوټ ورته ونیوو، هغه چي د دۀ د لاسه نوټ واخستو نو نوټ د دۀ د لاس په خولو لوند شوی ؤ. دۀ ته ئې په تریو تندي وکتل او ورته ئې ووئیل چي؛

یہ نہیں چلتا.

دغه لرم، ډېر وږی یم.

ماشوم بېرته وګرځېدی او ناره ئې کړه.

ایک سنگل.

لږ سات وروسته ئې د اوبو ډک جګ او یو ګلاس راوړو د دۀ په مخ کي ئې پر ټیبل کښېنودو. دۀ زر ګلاس د اوبو نه ډک کړو او په یوه ساه ئې ګلاس تش کړو، بیا ئې بل ګلاس ډک کړو او هغه ئې په یوه ساه تش کړو.

لس کلن ماشوم راغی د دۀ و مخ ته ئې د بریاني پلیټ کښېنودو چي ورسره دوې چمچې وې. دۀ فکر او کړو چي دا یوه خو د خوراک چمچه ده نو دا بله بیا چي غابښو نه لري د څۀ د پاره ده؟

ketabton.com - The Digital Library

غربت او فاقو دې ځای ته رسولی ؤ چې د ځانه سره به لګیا ؤ خبرې به ئې کولې. د لږ سوچ کولو وروسته ئې ماشوم ته بږغ کړو، هغه راغی

جی اور کیا چاہیئے؟

یوه پوښتنه کوم. دا یوه چمچه خو د خوراک ده او دا بله غابښ لرونکې چمچه د څۀ د پاره ده؟

یہ گوشت کیلئے ہے.

ګوشت؟

ہاں جی.

کوم دی ګوشت؟

بریانی میں ہے.

دۀ زر د خوراک چمچه را واخسته او په بریانې کې ئې ووهله. لاندې یوه بېخې وړه د چرګ غاړه پکښې پرته وه. دۀ چې ورته وکتل نو د ځانه سره ئې وخندل او دې چمچو ته ګویا شو.

های چمچو! تاسو هم څومره د کار یاست. چې قد مو غټ وي نو په لوئ دېګ کې کار ورکوی. چې قد مو برابر وي نو په کوچنې دېګ کښې. چې قد مو ووړ وي نو د خوراک د پاره یاست. چې قد مو زما غوندې بېخې کوچنی وي نو د چای په لړلو کې کار ورکوی.

ketabton.com - The Digital Library

تاسو هم عجیبه یاست، اواره چمچه، غابن داره چمچه، جالۍ داره چمچه، واه ، عجیبه نومونه او رنګونه لرئ. په کور کي بیا د زنانو په لاس کي او د نرانو پر سرو د یو لوی هتیهار په توګه استعمالیږئ. زما خو هېري سواست، تاسو خو انساني خصلت هم لرئ. د هر شتمن په ځنګ کي یاست، د افسرانو په ځنګ کبني، د ملایانو په ځنګ کبني، د سیاسي لیډرانو په ځنګ کبني، واه چمچو واه. لکه ځنګه چي هغه منشي د هندو سیټهه په ځنګ کي چمچه ؤ.

اسد و چمچو ته مخاطب د ځانه سره لګیا ؤ، چمچه ئې راواخسته او په بریاني ئې د نس دوزخ ډکول پیل کړو.

○○○○○○

ketabton.com - The Digital Library

ګمان

د هغـــې د ســـترګو مختـــه کـــرار کـــرار تيـــاره خوربــده..... پښــو ئــې کــار پــرې ايښــی ؤ.....وړې ســـترګي.....ګول غـــنم رنګـــې څهـــره ئـــې مـــړاوي کېدله..... د حسينې حسن وار په وار پيکه کېدی.

وينـــه..... تکـــه ســـرۀ وينه.....خنـــډه وينـــه..... کومــه چــې د هغــې د مړونــد څخــه بتــدريج روانــه بهېدلــه، پـــه وجـــه پـــر هغـــې کمـــزوري خـــوره کـــړې وه. زړۀ ئـــې ډوبېـدی..... د نـبض رفتـار ئـې وار پـه وار کمېـدی...... د کــوټې د دروازې ګُنــډي کومــه چــې لــه دننــه څخــه بنــده وه...... تــه ئــې ډېــر پــه مايوســۍ کتــل...... د کــورټــول وګــړي پــه خپلــو خپلــو کوټــو کــې داســې ننــوتي وو...... لکــه موږکــان چــې د پيشــو د وېــرې پــه خپلــو ســوړو کــې پــټ شوي وي.

د حســـينې د لاس نـــبض پـــرې شـــوی ؤ..... هغـــې د خپــل ژونــد وروســتۍ ســاهوي اخســتلې..... ســاه ئــې وار پــه وار تنګېدلــه.... او داســې تنګېدلــه تــهٔ بــه وائــې چــې يــو چا د ستوني نه نيولې ده.

د شـــپې يـــوولس بجـــې وې....د کـــورټـــول وګـــړي خپلـو کوټـو تـه د ويدېـدو د پـاره تللـي وو. پنځويښـت کلنـه

ketabton.com - The Digital Library

غنم رنګې حسینه کومه چې یوه ډېره هوښیاره او نیکه انجلۍ وه خپلې انا ته دوا ورکړه او خپلې کوټې ته راغله. څنګه چې ئې د کوټې دروازه د ننه څخه ګُنډې کړه او د خپل پلنګ خوا ته را وګرځېده ناڅاپه د هغې پښه د یو لوی شي سره ولګېده او دا ولاړه پر مخامخ پرته د شیشو پر ګلادنۍ ونښته چې له کبله ئې بدبختانه د لاس نبض پرې شو.

لومړی خو هغې فکر وکړی چې د ومره خوږ نهٔ دی، معمولي پرې دی، لاکن کرار کرار د وینې د زیات بهېدلو په وجه د دې پر سترګو تیاره خوره شوه..... ژبه ئې ګونګه شوه.... پښو ئې بالکل کار پرېښودی..... دا پوهه شوه چې د دې آخري وخت راغی..... دې په زړهٔ زړهٔ کي و وئیل چي

"خلک به وائي چې حسینې خودکشي کړې ده.... زما د جنازې لمونځ به هم د وخت ملایان نهٔ ورکوي.... پر ما به قسما قسم فتوې لګېږي.... زما مور او پلار به له شرمه چاته مخ نهٔ شي ښکاره کوی.... زما وروڼه به د خلګو پیغورونه اوري..... زما ورېنداګاني به په خپل پلرګنۍ کي پر ما خبري جوړوي.... لاکن زما خدایه! ته ښه خبر ئې چې ما خودکشي نهٔ ده کړې". دا ئې په زړهٔ کي و وئیل، کلمه ئې تېره کړه او سترګي ئې پټې کړې.

○○○○○○

ketabton.com - The Digital Library

لا حاصل بشر

عشق هم کله حاصلېږي؟ او که بیا حاصل شي نو هغه ته موږ عشق وئیلی شو که نهٔ؟

ریاض چې یو ډېر ښکلی ځوان، ښه تعلیم یافته، جګ نری، د مور او پلار د سترګو تور او د پنځو ورونو تر ټولو کشر نازولی ورور ؤ. یوه خور ئې درلوده چې هغه ئې هم د ماما و زوی اسفند ته واده کړې وه.

کله چې ریاض د څوارلسم ډګری تر لاسه کړه نو په یوې پراوئیویټ کمپنۍ کې فیلډ آفسر ولګېدی. خپل د قابلیت له لارې ورځ تر بله د ترقۍ په خوا روان ؤ. کله به کراچې کله به اسلام آباد او کله به د مري غوندې ښکلې سیمه کې د ورکشاپ د پاره د کمپنۍ د خوا لېږل کېدی.

کمپنۍ چې وکتل چې ریاض ډېر محنتي او قابل ځوان دی نو ئې د کمپنۍ فنانس (مالیات) آفسر پر چوکۍ کښېنوی. د ټولې کمپنۍ کهاته د دهٔ په لاس کې وه، د ټول تور او سپین مالک ؤ، کمپنۍ هم ورځ په ورځ ترقي کوله.

ketabton.com - The Digital Library

یـوه ورځ د کمپنـۍ جـي، ایـم (جنـرل منېجـر) دی خپـل دوتـر تـه را وغښـتی، دهٔ تـه ووئیـل چـي "نـن نـن بـه تاسـو لاهـور تـه روانېـږئ، دا ستاسـو ټکـټ دی، هلتـه پـه لاهـور کـي ستاسـو د استوګني پـه یـو ډېـر ښـه هوټـل کـي بندوبسـت شـوی دی، سـبا ستاسـو د مسـټر انـور سـره مـا میټنـګ فکـس کـړی دی، هـادا فائـل واخلـه، اوس اوس بـه ئـې سـټډي کـړې، پـه دې فائـل کـي هغـهٔ ټـول ډیټېـل دي چي د کوم به تاسو په میټنګ کي ډسکس کول وي".

"ضـرور سـر، تاسـو بـې فکـره شـئ". ریـاض فائـل او لفافه ځني واخستله او خپل کیبن ته ځني روان شو.

مـازدیګر ریـاض د کـوټي ائیرپـورټ تـه د دوتـر پـه ګـاډۍ کـي ولاړی. پـه جهـاز کـي کښېنسـتی او د دوو ساعتو سـفر کولـو وروسـته لاهـور تـه ورسـېدی. ګـاډۍ تیـاره ورتـه راغلـې وه، دی ئـې سیدها خپـل ټـاکلي هوټـل تـه ورسـوی. هلتـه خپلـي کمـرې تـه ولاړی. د لـږ آرام کولـو وروسـته ئـې کمـرې تـه ډوډۍ را وغښـتله. د ډوډۍ خوړلـو وروسـته ئـې د میټنـګ فائـل را واخسـتی، ښـه ئـې سټډي کړی. ګهـړۍ تـه چـي ئـې وکتلـې نـو د شـپې یـوه بجـه شـوې وه. فائـل ئـې د څنـګ پـر ټیبـل کښېښـووی او ویده شو.

ketabton.com - The Digital Library

سهار چې را پورته شو نو ئې ځان تیار کړی. ناشته ئې په خپله کمره کې وکړه او د میټنګ په خوا روان شو. د میټنګ ځای هوټل ته نږدې ؤ. د پرون ماخوستن ګاډی ورته راغلی وه. دی ئې د میټنګ ځای ته ورسوی. نیمه ورځ ئې په میټنګ کې تېره کړه. میټنګ ئې ښه کامیاب شو. د هغه ځای چې را ووتی نو ئې په فکر کې د یوه ملګري دا خبري راغلې چې لاهور د حسن ښار دی. په لاهور کې حسن پرېمانه دی. چې څه دې زړهٔ غواړي هغه پیدا کېږي په کښې. د ښائستو او تنکیو انجونو کمې نشته. ډېرو خلګو دا تنکۍ غوټۍ حاصلي کړي دي او خپل ټول ژوند ئې ورسره تېر کړی دی. ډېرو خلګو بیا په لږو پیسو صرف د سات تېري د پاره د دې تنکیو غوټیو خوند اخستی دی.

ریاض اول ځل لاهور ته راغلی ؤ. د حسن و لیدلو ته لېواله شو. زړهٔ ئې وغوښت چې د سات تېري د پاره نهٔ بلکې که دې د ژوند ملګرتیا د پاره د حسن په بازار کې یوه حسینه تر لاسه کړه نو به دې ژوند هوسا شي.

په ګاډي کې کښېنستی، د ګاډي ډرائیور ته ئې ووئیل چې "مینار پاکستان ته در ځه". هغه هم دی مینار پاکستان ته بوتلی. هلته د مینار پاکستان په سبزه زار کې وګرځېدی. هیڅ یو داسې حسن ئې په نظر نهٔ شو

ketabton.com - The Digital Library

چې د دهٔ د زړهٔ تسکين ئې کړی وای. بيا راغی پر يو بينچ کښېنستی. د لاري په آبله خوا مخامخ پر بينچ يوه ښځه ناسته وه. د رياض چې په کي پام شو نو ښځه ورته لږ غوندي پريشانه ښکاره شوه. چې ښه په غور ئې ورته وکتل نو په څهره کي ئې سترګي ښخي شوې. ډېره ښائسته وه. د حسن يوه مجسمه وه. غټې غټې توري سترګي، تک تور وېښتان، تک سرهٔ لاکن لږ پنډه شونډان. رياض د دې ښځي په حسن کي لاهو شو، ولاړی وربانـدي عاشق شو. رياض د ښځي په حسن کي لاهو ؤ چې د ښځي هم په رياض کي پام شو نو د لږ ساعت وروسته د خپل بينچ څخه را ولاړه شوه او د رياض د بينچ په خوا را روانه شوه.

کله چې دا را روانه وه نو رياض د دې په تک او وجود کي پام شو. په يو داسي انداز کي را روانه وه چې د سړي د وجود ټول وېښتان ورته جګ درېدل. په ډېر نزاکت، په سرو شونډو مسکی راغله د رياض په څنګ کي پر بينچ کښېنستله.

"اسلام عليکم" چې څنګه کښېنسته نو ئې رياض ته سلام وکړو.

"وعليکم" رياض په حيرانی کي نيم جواب ورکړو.

ketabton.com - The Digital Library

"*آپ کسی کو ڈھونڈ رہے ہیں؟*" ښـځي پـه مسـکي شـونډو پـه اردو ژبـه پوښتنه ځنـي وکـړه او ټکـری ئـې لـږ د خپـل ګرېوان نه لېري کړو.

ریـاض چـي د دې ګرېـوان تـه وکتـل چـي د قمـیض غـاړه ئـې ډېـره لویـه وه، تکـه سـپینه لکـه شـیدې نیمـه سـینه ئې ښکاره کېده. د ریاض ژبه ګونګه شوه.

"*میں نے آپ سے پوچھا کہ آپ کسی کو ڈھونڈ رہے ہو؟*" ښـــــځي دا ځـل پـه داسـي انـداز کـي ځنـي وپوښـتل چـي د ریـاض د وجـود ټـول وېښـته جـګ ودرېـدل. ښـځي پـه یـوه ګوتـه د خپلـو وېښـتو سـره لـوبي کـول پیـل کـړو او دا بـل لاس ئـې د ریاض په ځنګانه کښېښودی.

د ریـاض پـه وجـود کـي لکـه کرنټ چـي پیـدا شـي داسـي کېفیـت خـور شـو. پـر تنـدي ئـې د خـولې څـاڅکي ښکاره شوې، د سترګو رپ ئې لا ورک شو.

ښـځي ورتـه پـه ځنګانـه یـوه چونډ کـه ورکـړه. ریـاض زر بیـدار شـو، ښـځي ورتـه ووئیـل چـي "*میرے ساتھ چلوگے یا اپنے ساتھ لے جاوگے؟*".

ریـاض اوس لـږ قـدرې بیـدار شـوی ؤ. ځـان ئـې سـره سـم کـړو، خپـل حـواس ئـې پـه قـابو کـي کـړل او ورتـه ئې ووئیل.

ketabton.com - The Digital Library

"مـا چـي کلـه تـهٔ ولیـدلې نـو پـه اول نظـر کـي دربانـدي عاشق شوم. ستا تـر راتـګ پوري مـا تـهٔ پـه خپـل تصـور کـي حاصـله کـړې هـم وې، مـا تـهٔ خپلـه دنیـا هـم ګرځـولې وې، مـا سـتا رنګـه ښائسـته چرتـه پـه ژونـد هـم نـهٔ وه لیـدلې، واه، د قـدرت څـومره ښائسـته تخلیـق ئـې. خـو افسـوس چـي تـا څـوک نـهٔ شي حاصـلولای. سـتا سره عشـق لا حاصـل عشـق دی. زهٔ شـایـد د دنیـا واحـد کـس یـم چـي د لـږو سـاعتو د پـاره سـتا ربنـتونی عاشـق شـوم. لاکـن زهٔ دعـا کـوم چـي زمـا رنګـه دي بـل څـوک دا سـتا پـه شـان ښائست باندي عاشق نهٔ شي".

"وہ کیوں؟" ښځي په حیرانتیا کي ځني وپوښتل.

"زما په خیال چي په پښتو پوهېږې؟"

" ہاں میں پشتو سمجھتی ہوں، کیونکہ میرا زیادہ تر تعلق پٹھانو سے ہے" ښځي په جواب کي راته ووئیل.

" اچھا آپ نے وہ عشق والی بات کیوں کی؟" ښځي وپوښتل.

"هغـه پـه دې چـي تـهٔ پـه بنـي آدم کـي لا حاصـل بشـر ئـې. د نرانـو و جنسـي جـذباتو تـه تسـکین خـو بخښـلی شـې، لاکـن و نـر تـه خپـل ټـول ژونـد او وراثـت نـهٔ شـې ورکولای".

○○○○○○

ketabton.com - The Digital Library

لوبته

شاله چي ځنګه د دلبر و دکان ته ننوته نو د دلبر پر مخ د خوشحالۍ وړانګي ښکاره شوې. شاله راغله په دکان کي پر یوه پرته چوکۍ کښېنسته.پنځویښت کلنه شاله د دلبر معشوقه وه، معشوقه هم داسي چي هر څه ئې د دلبر نه قربان کړي وو. دلبر هم پر شاله مئين ؤ، خو صرف د شاله پر ښائسته او ځوان بدن. شاله مخامخ ورته په چوکۍ ناسته وه، ټکری ئې په سر ؤ خو نیم، نیمغ نیمغ ئې دلبر ته کتل چي دا وخت و دوو ښځو ته ئې کپړې (رختونه) ور ښکاره کول. تر او سه شاله هیڅ یوه خبره نه ؤه کړې، غلې ناسته وه. لږ ساعت وروسته دواړو ښځو دلبر ته روپۍ ورکړې، دلبر کپړې ورته په یوه کڅوړه کي واچولې او ښځي د دکان نه ووتې. شاله زر را ولاړه شوه د چوکۍ نه دلبر ته نږدې پر یينچ کښېنسته. دلبر هم راغی د شاله په څنګ کي کښېنستی، هغه هم دومره نږدې چي د شاله د وږې سره ئې وږه لګېدله. شاله لږ وځکېدله. "دا دومره ورځي چېري وې ظالمي، خو په انتظار انتظار دي ویلي کړم". دلبر ورته په مینه او ګیله منه لهجه کي ووئیل.

"زۀ هم دغه غواړم چي زما په انتظار کي ویلي شې". شاله هم په نخرو کي ورته ووئیلې.

ketabton.com - The Digital Library

"ستا خو ښه ده، خپل عاشق ښه کړه، ته ډېر زوروره ئې، ته د هر څه کولو اختیار لرې". دلبر په جواب کې ورته ووئیل.

"په را روانه جمعه زما د ورو واده دی، یوې دوې ښې ډکې جوړې را ښکاره کړه".

دلبر ولاړ شو، د شلف نه ئې درې څلور جوړې کپړې را واخستې چې بېخي ښائستې او ګرانې معلومېدې.

"دا خو ډېرې ښائستې جوړې دي، په څو دي؟". شاله پر کپړو لاس تېر کړی او څنې وې پوښتل.

"ستا د پاره دا قیمت نه لري، تر ستا جار دا جوړې". دلبر په جواب کې ورته ووئیل، د شاله فکر په جوړو کې ؤ خو د دلبر سترګې او فکر د شاله په وجود کې ؤ. شاله غلې وه، دلبر پوهـ شو چې ګوا نن دي کار جوړ دی، راځه یو وار ئې ښکله کړه.

"شاله!" نن خو مې ارمان را پوره کړه"

"کوم ارمان؟"

دلبر راغی په څنګ کې بیا ورته کښېنستی، وږه ئې د شاله د وږې سره لګېدله، شاله خاص باک نه په کې ووهی، "یو وار دي ښکلول غواړم". دلبر په داسې انداز کې ورته ووئیل چې شاله لږ وډاره شوه زر

ketabton.com - The Digital Library

لېږ ځنـي لېري شـوه. "دلتـه؟....يا دلتـه نـهٔ.... بلکـې اوس نهٔ، بل وخت."

"بيـا کلـه؟... هـر وخـت مـي لکـه کټـو پـر اور خوټکوې."

د لـږ سـوچ کولـو وروسـته شـاله ورتـه ووئيـل" د وادهٔ په ورځ."

"قـول دی... بيـا خـو بـه انکـار نـهٔ کـوې؟" دلبـر ځني وپوښتل.

"زهٔ ټولـه تـر تـا قربـان زمـا جانانـه... خـو اوس او دلته نهٔ." شاله په جواب کي ورته ووئيل.

"نـو بيـا چېـري بـه سـره وينـو؟" دلبـر زر ځنـي وپوښـتل او پـه داسـي انـدازکـي ئـې ځنـي وپوښـتل لکـه سم د لاسه دي سبا جمعه شي.

"د وادهٔ پـه ورځ کلـه چـي دوی پـر ورا (جـنج) ولاړ شي نو بـه زهٔ دلتـه راشم، بيا چي چېري ستا خوښـه وه هلتـه بـه ولاړ شـو خـو صـرف د دوو ګهنټـو د پـاره." شـاله پـه مسـکي کـي جـواب ورکـړو او د تلـو د پـاره ولاړه شـوه. دلبر هـم ورسـره ولاړ شـو. جـامې ئـې ورتـه پـه يـوه کڅوړـه کي واچولې او رخصت ئې کړه.

د جمعـــې ورځ شـــوه.... ماسپښـــين ورا تيـــاره شـوه.... شـاله د نـاخوبۍ او سـتړيا بهانـه وکـړه پـه ورا کـي

ketabton.com - The Digital Library

د تلو ځخه پاته شوه.... څنګه چې ورا ولاړه نو شاله زر زر تکرى په سر کړى، د کوره ووته او نږدې د ښځو د جامو مارکيټ ته ولاړه. دلبر ورته په انتظار ؤ..... څنګه چې شاله دکان ته راغله نو دلبر په ګيله منه لهجه کې ځني وپوښتل. "څومره ځنډ دې وکړو؟"

"ورا وځنډېله، زۀ خو له وخته لا تياره وم."
جواب ئې ورکړو او راغله پر يوه چوکۍ کښېنسته.

"د کښېنستو وخت نۀ لرو، ځه چې ځو." دلبر ورته په ولاړه ولاړه ووئيل او د تلو اشاره ئې ورته وکړه.
"چېرې ځو؟"

"ما ديوه ملګرې څخه ګاډى راوستلې ده، ځو چکر وهو بېرته زر راځو."

"داسې نۀ چې ناوخته شي؟"

"نۀ ناوخته کېږي، زر راځو، تۀ درځه." دلبر د تاذيلې په انداز کې ورته ووئيل.

"خو دلې به مجلس وکړو، د دباندې تلو څه ضرورت دى؟". شاله ورته ووئيل.

"تا له ما سره قول کړى ؤ، او س ګوره بې قولې مۀ کوه". دلبر په ګيله منه لهجه کې ورته ووئيل.
شاله لږ سوچ وکړو، بيا ئې يوه سړه اسوېلې وکړه او ولاړه شوه "درځه، خو ګوره زر به راځو."

ketabton.com - The Digital Library

دلبر هم خوشحاله شو، د خُلې نه ئې ووتل "خود، خود، ستا حکم په سر سترګو."

شاله ته ئې ووئیل چې "ته اول دروزه، د مارکیټ دباندې یوه سپینه ګاډۍ ولاړه ده، د هغې سره ودرېږه، زهٔ دکان بندوم درپسې درځم."

شاله هم "سمه ده" ورته ووئیل، مخ ئې په ټکرې کې ښه پټ کړی او ووتله ولاړه د مارکیټ دباندې د یوې سپینې ګاډۍ سره ودرېده. لږ ساعت پس دلبر هم راغی. دواړه په ګاډۍ کې کښېنستل. شاله د دلبر سره څنګ کې مخ سیټ کې کښېنسته. دواړو د مینې د رازو نیاز خبرې کولې. لږ ساعت پس ګاډۍ د په یوه سرمایه داره علاقه کې د یوې بنګلې مخته ودرېده. شاله د دلبر څخه په تجسس کې وپوښتل. "دا موږ چېرې راغلو، دا د چا کور دی؟"

"دا مې د یوه ملګري کور دی، هغه اسلام آباد ته تللی دی، بنګله ئې خالي ده چابي ئې ماته راکړې ده." دلبر د دې جواب سره د ګاډۍ نه ښکوه شو. د جیب نه ئې چابي را وایستله او د بنګلې دروازه ئې په خلاصه کړه. بېرته راغی ګاډۍ ئې ننباسله. د ګاډۍ نه ښکوه شو ولاړی دروازه ئې بېرته بنده کړه. شاله لا هغسې په ګاډۍ کې لږ فکرمنده ناسته وه. دلبر راغی د

ketabton.com - The Digital Library

شاله د خوا د ګاډۍ دروازه ئې خلاصه کړه "بې غمه راځه، څوک نشته، صرف ما او تا يو." دواړه د ننه ولاړل، په تېي وي لانچ کې پر يوه صوفه سره کښېنستل، شاله لږ خوف اخستې وه، دلبر پوهـ شو چې شاله خوفزده ده نو ئې زرد چاى او جوس پوښتنه وکړه. شاله د جوس فرمائش وکړو. دلبر ولاړ شو د پخلنځي (کيچن) خوا ته ولاړى. شاله غټ ټکرى له ځانه لېري کړو او په غاړه کې ئې پروت نرى ټکرى ئې په سر کړو. په نوي جامو کې ډېره زياته ښائسته ښکارېده. هسې هم ډېره ښائسته وه. دلبر هم د دوو ګلاسونو جوسانو سره راغى. څنګه چې ئې پر شاله سترګي ولګېدې نو ئې د بدن ټول وېښتان جګ جګ ودرېدل. وې وئيل "شاله تۀ په دې جامو کې ډېره ښائسته ښکارې".

"د چا تحفه ده، هن؟" شاله په مسکي شونډو د دلبر د تحفې تعريف وکړو. "دا جوسان دې له کومه کړو؟" شاله د جوس ګلاس د دلبر څخه ونيوى او ځنې وې پوښتل.

"ملګري مې راته وئيلي وو چې فريج د هر څه خوراکي او څښاکي شيانو څخه ډک دى".

"شاله!"

"هن"

ketabton.com - The Digital Library

"خپل قول خو دي په یاد دی"

"کوم قول؟" شاله په نا انجانه اندازکي جواب ورکړی. دلبر د جوس ګلاس په لاس کي پر صوفه باندي نور هم شاله ته ورنږدې شو. دومره ورنږدې شو چي وږه ئې د شاله د وږې سره جنګېدله. شاله هم د جوس یو غوړپ (ګوټ) وکړو. دلبر نېغ نېغ د شاله مخ ته کتل، یو لاس ئې د شاله په غاړه کي ورواچوی په دا بل لاس کي ئې د جوس ګلاس ؤ. شاله د جوس بل غوړپ هم وکړو. داسي ئې نیم ګلاس جوس تمام کړو، دلبر تر اوسه یو غوړپ جوس هم نهٔ ؤ څښلی. دلبر و شاله ته نور ورنږدې شو، د شاله پر سرو نریو شونډو باندي ئې خپل په برېتو کي پټ شنه شونډان کښېښوول. دې ښکلول د شاله وجود ډهیله غوندي کړو او د دلبر په وجود کي ئې یو نادیده حرارت پیدا کړو. دا عمل څو ځلي تکرار شو، دې ځلي د دواړو شونډي یو د بل سره پیوست شوې، د دلبر لاس د شاله پر سینو وموښتی او د شاله سترګي چي سرې بخوني اوښتي وې به یو وار بندي او بیا خلاصي شوې.

د دلبر حال اوس داسي ؤ چي بالکل د تینګېدو وتلی ؤ. نرینه شهوت ئې په واک کي نهٔ ؤ. د دواړو شونډي او وجودونه یو د بل سره پیوست وو. شاله

ketabton.com - The Digital Library

اوس په خپل سود کې نۀ وه، هغه مکمله د دلبر په غېږ کې لکه یوه لوبتـه پرته وه. د دلبر لاسونه او شونډې دواړه د شاله د وجود په مښلو او ځېښلو کې پوره پوره سرګرم عمل وو. حتی چې کوم ارمان د دلبرۀ هغه پوره شو، د خولو ډک پک یوې خوا ته پر صوفه پرېوتی، پورته ئې چت ته رډ رډ کتل او غټې غټې ساهوې ئې اخستې. د دۀ ارمان د شاله د رضا بغېره پوره شو. ولې چې شاله دا وخت بې سوده وه. د تل د پاره بې سوده وه. هغه یوه لوبته وه چې دا وخت د لبر د لوبو تسکین ئې کاوی. کله چې د دلبر شهوت ښه سوړ شو نو شاله ئې وښوروله، هغې ته ئې ږغونه وکړل لاکن د شاله د خُلې هیڅ ږغ نۀ راوتو، دلبر پوهـ شو چې په شربت کې رانه د نشې دوا زیاته شوې وه، لږ ساعت پس به په سود کې راشي. لاکن هغه لږ ساعت تر نیمې شپې ورسېدی. دلبر ډېرې هڅې وکړې چې شاله په سود کې راولي، خو شاله په سود کې نۀ راغله، هغه به ولې په سود کې راتله، هغه د تل لپاره بې سوده شوې وه، د یوې لوبتې په شان چې نۀ خندېدی شي، نۀ ژړېدی شي، نۀ ږغېدی شي، نۀ اورېدی شي، نۀ ګرځېدی شي او نۀ کښېنستی شي. بس پرته وي د ماشومانو په غېږ کې. هغه که هر څه باندې کوي کولای ئې شي.

ketabton.com - The Digital Library

دلبر پوه شو چي شاله د تل لپاره بې سوده شوې ده. اوس لار ځني ورکه وه، هر څه سوچ چي ئې وکړو خو په یوه نتیجه نۀ رسېدی. په ډېره پرېشانۍ کي ئې پر ځان لعنتونه وئيل، خپل د سر وېښتان ئې شکول خو هيڅ فائده ئې نۀ وه.

ناڅاپه ئې په دماغ کي يو شيطاني خيال راغی. د شاله بې سوده وجود ئې د ګاډۍ په ډيکۍ کي واچوی، و بنګلې ته نږدې د غرۀ په خوا ئې ګاډۍ روانه کړه. هلته ئې په يوه ژوره کنده کي د دې بې سود وجود وغورځوی او په تاذيله د هغه ځای نه د ښار نما خپلې علاقې خوا ته راغی.

څو ورځي تېري شوې، د يوه شپانه په اطلاع د شاله ورونو د پوليس په مدد په هغه ژوره کنده کي د شاله په وينو لړلي شلېدلي جامې او سينډل ومونډل. ټول وجود ئې د غرو ګيدړانو او چغالانو خوړلی ؤ. اوس د شاله وجود هغه لوبته هم نۀ ؤ پاته. د جامو او سينډلو په مدد سره د کور خلګو د شاله مړی وپېژندی. د سر کهوپړۍ او څو نور هډونه ئې په يوه بوجۍ کي واچول را ئې وړل کلي ته. بيا ئې د کلي په هديره کي دا بوجۍ خاورو ته وسپارله. د شاله په کور کي تر ډېرو ورځو د ښځو له خوا د غم ماتم کېدی. د فاتحې کمبلې

ketabton.com - The Digital Library

خــورې وې، خلــک تلــل راتلــل، دعاګــاني پســې کېــدې، ځوانـان لګیـا وو دعـا تـه راغلـو خلګو خدمتونـه ئـې کـول، دلبــر هــم لګیــا ؤ و راغلــو خلګــو تــه ئــې یــخ یــخ شــربت ورکولو او د خلګو تنده ئې ور ماتوله.

○○○○○○

ketabton.com - The Digital Library

نخښه

د ډاکټرانو د رپورټ مطابق د شمۍ په غونډه پښه کې د مردار زخم په وجه د کینسر جراثیم خور شوي وو. اوس به دا پښه پوره له بېخه پرېکول غواړي. ګنې دا جراثیم به پورته په ټول وجود کې خور شي. شمۍ له تېرو دوو هفتو په شوکت خانم هسپتال کې داخله وه. د غړي د زخم د خرابېدو په وجه د هغې ټوله پښه سر تر پایه پړسېدلې او تکه شنۀ اوښتې وه. حالانکې په سر سر کې دا یو معمولي زخم ؤ. داسې زخمونه اکثره زر جوړ شي او داغ ئې هم ولاړ شي. لاکن د شمۍ بدبختي وه که د هغې د شوګر ناروغي وه چې معمولي زخم ئې په یو نۀ جوړېدونکي ناسور بدل شو.

خان اکبر چې د شمۍ خاوند ؤ نۀ پوهېدی چې دا زخم د شمۍ پر غړي څنګه جوړ شو. دوی له کوټې څخه دوې هفتې مخ کې لاهور ته د شمۍ د علاج د پاره راغلي وو. د کوټې ډاکټرانو و شمۍ ته جواب ورکړی ؤ او د شوکت خانم کینسر هسپتال لاهور ته د تلو مشوره ئې ورکړې وه.

شمۍ چې د خپل خاوند خان اکبر سره ئې د وادۀ پنځلس کاله تېر کړي وو، ځلوېښت کلنه چاغه، غنم رنګې او د جګ قد خاونده ښځه وه. یو زوی لس کلن، دوې لوڼې اتۀ او شپږ کلنې ئې درلودې. خاوند خان اکبر به هر وخت په سفر

ketabton.com - The Digital Library

ؤ. د لارۍ ډرائیورؤ نو پر کور به ډېر کم ؤ. په دوو هفتو کي به یوه یا دوې شپې کورته راغی، بیا به نوري ورځي د ملک په بېلا بېلو سیمو کي به ئې د مسافرۍ شپې سبا کولې.

د خان اکبر یو ځوان، جره، دېرش کلن ګاونډی لطیف چي د خان اکبر په غیر موجودګۍ کي د دهٔ د کور د باندي ضروريات به ئې ور پوره کول، د شمۍ سره ئې ښه ناسته پاسته جوړه کړې وه. ښه سرکاري نوکري ئې درلوده، ښې پیسې ورسره وې، هر وخت به ښه تیار ګرځېدی. لطیف د خان اکبر په مخ کي کوچنی را لوی شوی ؤ، پر لطیف ئې ډېر اعتماد او باورؤ، لطیف به هم د خان اکبر ډېر عزت کاوه.

شمۍ چي له ډېره موده ئې د لطیف سره په زړهٔ زړهٔ کي په شدت سره مینه درلوده او په خُله ئې ورته نهٔ شو وئیلای یوه ورځ چي خان اکبر په مسافرۍ تللی ؤ لطیف د حال احوال د پاره د خان اکبر کورته راغی. ماشومان ټول سکول ته تللي وو، شمۍ په کور کي یوازي وه، داسي نهٔ چي دا د لطیف اول ځل ؤ چي شمۍ په کور کي یوازي وي او دی دي راشي. خو نن شمۍ ورته ځان ښه سینګار کړی ؤ، لطیف ئې په خپله کوټه کي پر پلنګ کښېنوی، دا ورسره په څنګ کي کښېنسته، لطیف ته ئې په مینه ځیر ځیر کتل، لطیف اول خو سم نهٔ پوهېدی او لږ وار خطا غوندي ؤ لاکن لږ ساعت وروسته ئې سر خلاص شو چي د شمۍ څهٔ اراده ده. شمۍ

ketabton.com - The Digital Library

ورته د خپلي ميني اظهار وکړی او لطيف هم د خپل هوس د سړېدو د پاره "هو" وکړه.

لطيف جره ځوان، وينه ئې توده او شمۍ تجربه کاره.

دواړه په مينه کي دومره غرق ول چي شمۍ خپل ټول وجود و لطيف ته ورسپارلی ؤ او لطيف د شمۍ د وجود د هر اندام نه خوند اخستل خپل حق ګڼلی ؤ. لطيف د تُندي ځوانۍ په جوش کي د شمۍ پر چاغ او لوڅ غړي خُله کښېوده او دومره په شدت سره ئې غاښ پر ولګوی چي د شمۍ د خُلې نه د درد د شدت په وجه يوه داسي چغه ووته لکه يو څوک چي بل کس په چاړه ووهي.

شمۍ لطيف يوې خوا ته پوري وهی، کښېنسته او خپل غړي ته ئې په ځير وکتل، پر غړي ئې د وينو د څاڅکي په شان تک سرۀ، د غاښو نشانونه ول، شمۍ په ګيله منه او ژړغوني انداز کي لطيف ته ووئيل. "ولي ظالمه! داسي څوک کوي؟"

لطيف په مسکي کي ورته جواب ورکړو چي "دا زما د ميني نخښه ده، دا به تر مرګه ستا پر غړي وي."

په دا بله ورځ د شمۍ د پښې د پړېکولو نښه وټاکل شوه. د شپې د پښې د درد د شدت په وجه شمۍ پور پرېکړی او د لطيف د ميني نخښه ئې د تل د پاره د ځان سره ګورته يووړه.

○○○○○○

ketabton.com - The Digital Library

ویلن

ما چې د هغهٔ سترګي ولیدلې نو وډارشوم. تکې سرې، پړسېدلي، اوږده اوږده برېتونه، وېښتان ئې هم له اندازې اوږده وو. په لاس ئې د ګهړۍ پر ځای رنګارنګ سپېنسې راتاؤ کړي وو، یوه پانچه (پائڅه) ئې کښته او دا بله ئې پورته وه، څادر لېږ په وږه او زیات په ځمکه پروت، سګریټ په لاس کښې، د ګرېوان تڼۍ ئې خلاصې، په غاړه کې ئې لاکټان ځوړند، بېره سینه، په غوږ کې ئې د لمر ګل ټومبلی زما مخې ته راغی لکه دی چې د دې علاقې، کلي شوده (بدمعاش) وي.

"څوک ئې او دلته څهٔ کوې؟" دې شوده رانه په داسې انداز کې پوښتنه وکړه لکه، تهٔ وائې دی به د پښتو فلمانو هیرو وي.

"زهٔ دلته د یو ملګري کورته روان یم". ما ورته ښه په شرافت او اخلاق جواب ورکړو.

"ځهٔ چې بیا دې دلته ونهٔ وینم، ګنې "هاهاهاهاهاها". د لاس د ګوتو نه ئې توپنکچه جوړه کړه، ښه په رعب داره آواز او کړس کړس خندا ئې راته ووئیل، ناڅاپه ئې په یو ډېر ښکلي کم عمر هلک سترګي ولګېدې، ماته ئې ووئیل چې " زما

ketabton.com - The Digital Library

کوکو راغی ګنې نن به ته راڅخه ژوندی نهٔ وای تللی،
هاهاهاهاها " دا ئې ووئیل او د هغه ښکلي کم عمر
هلک په خوا روان شو.

زهٔ هم د ملګري کورته روان شوم او د ځان سره
مې فکر وکړو چې دا بیا څهٔ بلا ؤ؟ دا څنګه حرکت ئې
وکړو. خو خیر، زهٔ د ګل خان کورته ورسېدم هغه سره
مې علیک سلیک وکړو او ورسره په حجره کې
کښېنستم. د ډوډۍ خوړلو په وخت راته یاد شو چې
تاخو یو هیرو په لاره لیدلی ؤ.

"یاره ګل خانه ! دلته په لاره کې مې یو ځوان
ولیدو، سم د ځانه ئې حسن سواتی (د پښتو فلمانو
هیرو، ویلن) جوړ کړئ ؤ. ماته ئې وئیل چې چېري
ځې؟ ما جواب ورکړو چې د ملګري کورته. نو په ښه
بارعب انداز کې ئې راته ووئیل چې ځهٔ، بیا دې دلته
ونهٔ وینم، خدای دې د هغه تنکي ښکلي هلک سره ښه
وکړي، که هغه هلته نهٔ وای ښکاره شوای نو خدای خبر
چې دې ځوان به له ما سره څه کړي وای".

ما چې خبره پوره کوله نو ګل خان په کړس
وخندل، زهٔ ئې حیران کړم چې دا ولې خاندي؟ خو بېرته
ئې زر د خُلې او د څهرې نه خندا او د خندا آثار داسې
ورک شول لکه د کوچ نه چې وېښته وباسې.

ketabton.com - The Digital Library

"یاره زړګیه! دا هیرو نهٔ دی، خو د هیرو ګیري په وجه ئې خپله مور مړهٔ کړه.

"مور مړهٔ کړه؟" زهٔ ئې هک پک حیران کړم.

"هو، مور".

"څنګه؟"

"هغه داسي چي د يې ځوان د پښتو فلمونه ډېر کتل، بیا یو ورځ دهٔ یو داسي فلم او کتو چي په هغه کي هیرو خپله مور مړهٔ کړي. دا خبره وه چي دا ځوان کله کور ته راغی نو مور ئې کتغ نهٔ ؤ پخ کړی، پخوو به ئې څنګه؟ د پیسو درک نهٔ ؤ، ځوان زوی ئې تهوله ورځ په سینماګانو کي ورک ؤ، ښکلو تنکیو هلکوانو پسې به تهوله ورځ ګرځېدو. خبره دو مره وه چي د يې ځوان د وه ډزه (مرمۍ) خپله مور وویشته. څو ورځي ورک ؤ، خو بیا بېرته را پیدا شو، خېل او خپلوان هیڅ نهٔ ورته وائي. او س ئې د ماغ کار نهٔ کوي، که کوي نو صرف داسي چي دی هیرو دی او هر یو انسان ورته ویلن ښکاري. چېرته چي یو ښکلی هلک ویني نو ورپسې شي. د کلي د ماشومانو ښه سات په تېر دی".

ګل خان چي دا کیسه راته وکړه نو د وجود تهول وېښتان مي جګ ودرېدل، ما ورته وئیل چي "دا خو هیرو نهٔ دی، دا خو ویلن دی. که تاسو هیرو ورته

ketabton.com - The Digital Library

وایاستنو دا تاسو د هغې سپین سري سره بد کوئ کومه چې د دهٔ غوندي بې غیرت انسان د لاسه له دې دنیا نه ولاړه."

○○○○○○

<u>پای</u>

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English